

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 80

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

55ο έτος
17 Μαρτίου 2012

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012/C 80/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 73 της 10.3.2012

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2012/C 80/02

Υπόθεση C-545/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Σύμβαση σχετικά με το καταστατικό των ευρωπαϊκών σχολείων — Ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 25, παράγραφος 1 — Δικαίωμα προσβάσεως των αποσπασμένων εκπαιδευτικών στην ίδια εξέλιξη της σταδιοδρομίας και στην ίδια μισθολογική εξέλιξη όπως οι ομόλογοί τους σε εθνικό επίπεδο — Αποκλεισμός ορισμένων αποσπασμένων στα ευρωπαϊκά σχολεία από το Ηνωμένο Βασίλειο εκπαιδευτικών από την πρόσβαση σε ευνοϊκότερες μισθολογικές κλίμακες και σε άλλες επιπλέον αποδοχές χορηγούμενες στους ομόλογούς τους σε εθνικό επίπεδο — Δεν συνάδει με τα άρθρα 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 25, παράγραφος 1)

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2012/C 80/03	Υπόθεση C-210/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Márton Urbán κατά Vám- és Réndzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága (Οδικές μεταφορές — Παραβάσεις των κανόνων για τη χρησιμοποίηση ταχογράφου — Υποχρέωση των κρατών μελών να θεσπίζουν αναλογικές κυρώσεις — Κατ' αποκοπήν πρόστιμο — Αναλογικότητα της κυρώσεως) 2	2
2012/C 80/04	Υπόθεση C-249/10 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) [Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 — Εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων με το άνω μέρος από δέρμα καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρα 2, παράγραφος 7, 9, παράγραφος 5, και 17, παράγραφος 3 — Επιχείρηση που δραστηριοποιείται υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς — Ιδιαίτερη μεταχείριση — Δειγματοληψία] 3	3
2012/C 80/05	Υπόθεση C-277/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Martin Luksan κατά Petrus van der Let (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Πνευματική ιδιοκτησία — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγίες 93/83/ΕΟΚ, 2001/29/ΕΚ, 2006/115/ΕΚ και 2006/116/ΕΚ — Κατανομή των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως κινηματογραφικού έργου, κατόπιν της συνάψεως συμβάσεως, μεταξύ του σκηνοθέτη και του παραγωγού του κινηματογραφικού έργου — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία αναγνωρίζει τα δικαιώματα αυτά, αποκλειστικώς και αυτοδικαίως, στον παραγωγό του κινηματογραφικού έργου — Δυνατότητα παρεκκλίσεως από τον κανόνα αυτό με συμφωνία μεταξύ των μερών — Παρεπόμενα δικαιώματα μοιχής) 4	4
2012/C 80/06	Υπόθεση C-553/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 2 Νοεμβρίου 2011 — Bernhard Rintisch κατά Klaus Eder 5	5
2012/C 80/07	Υπόθεση C-601/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2011 η Γαλλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα μείζονος συνθέσεως) στις 9 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-257/07, Γαλλία κατά Επιτροπής 5	5
2012/C 80/08	Υπόθεση C-609/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2011 η Centrotherm Systemtechnik GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-427/09, centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) 6	6
2012/C 80/09	Υπόθεση C-610/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2011 η Centrotherm Systemtechnik GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-434/09, Centrotherm Systemtechnik GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) 7	7
2012/C 80/10	Υπόθεση C-614/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 30 Νοεμβρίου 2011 — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer κατά Anneliese Kuso 8	8
2012/C 80/11	Υπόθεση C-628/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Braunschweig (Γερμανία) στις 7 Δεκεμβρίου 2011 — Πρόστιμα εις βάρος της International Jet Management GmbH 9	9
2012/C 80/12	Υπόθεση C-642/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen Sad — Varna (Βουλγαρία) στις 15 Δεκεμβρίου 2011 — EOOD Stroy Trans κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto» — gr. Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite 9	9

2012/C 80/13	Υπόθεση C-643/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad της Βάρνας (Βουλγαρία) στις 15 Δεκεμβρίου 2011 — «LVK — 56» EOOD κατά Direktor na direktzia «Obzhalvane i uprvlenie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	10
2012/C 80/14	Υπόθεση C-645/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 16 Δεκεμβρίου 2011 — Land Berlin κατά Ellen Mirjam Sapir κ.λπ.	11
2012/C 80/15	Υπόθεση C-664/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado Mercantil de Barcelona (Ισπανία) στις 30 Δεκεμβρίου 2011 — Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L. κατά Banco Mare Nostrum, S.A.	11
2012/C 80/16	Υπόθεση C-665/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado Mercantil de Barcelona (Ισπανία) στις 30 Δεκεμβρίου 2011 — Alfonso Carlos Amselem Almor κατά NCG Banco, S.A.	12
2012/C 80/17	Υπόθεση C-4/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Ιταλία) στις 2 Ιανουαρίου 2012 — Danilo Tola κατά Ministero della Difesa	12
2012/C 80/18	Υπόθεση C-23/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts (Δημοκρατία της Λεττονίας) στις 17 Ιανουαρίου 2012 — Mohamad Zakaria	12
2012/C 80/19	Υπόθεση C-48/12: Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	13
2012/C 80/20	Υπόθεση C-50/12 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2012 η Kendrion NV κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-54/06, Kendrion κατά Επιτροπής	14

Γενικό Δικαστήριο

2012/C 80/21	Υπόθεση T-76/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — El du Pont de Nemours κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά του ελαστικού χλωροπρενίου — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Καθορισμός των τιμών — Κατανομή της αγοράς — Καταλογισμός της συνιστώσας παράβαση συμπεριφοράς — Κοινή επιχείρηση — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία)	15
2012/C 80/22	Υπόθεση T-77/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Dow Chemical κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά του ελαστικού χλωροπρενίου — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Καθορισμός των τιμών — Κατανομή της αγοράς — Καταλογισμός της συνιστώσας παράβαση συμπεριφοράς — Κοινή επιχείρηση — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία)	15
2012/C 80/23	Υπόθεση T-83/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Denki Kagaku Kogyo και Denka Chemicals κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά του ελαστικού χλωροπρενίου — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Καθορισμός των τιμών — Κατανομή της αγοράς — Απόδειξη συμμετοχής στη σύμπραξη — Απόδειξη αποστασιοποίησής από τη σύμπραξη — Διάρκεια της παραβάσεως — Δικαιώματα άμυνας — Πρόσβαση στον φάκελο — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Μη αναδρομικότητα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Αρχή της αναλογικότητας — Ελαφρυντικές περιστάσεις)	16

2012/C 80/24	Υπόθεση T-321/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — skytron energy κατά ΓΕΕΑ (arraybox) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος arraybox — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 16	16
2012/C 80/25	Υπόθεση T-469/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Ελλάδα κατά Επιτροπής (ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Δαπάνες εξαιρούμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Τομείς μεταποίησης ντομάτας και αποδευματοποίησης ρυζιού — Βασικοί έλεγχοι — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου σχετικό με ορισμένα κοινοτικά καθεστώτα ενισχύσεων — Αρχή της αναλογικότητας) 16	16
2012/C 80/26	Υπόθεση T-305/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2012 — Hartmann-Lambo κατά ΓΕΕΑ — Dirtyque (DYNIQUE) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος DYNIQUE — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα DIRTYQUE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 17	17
2012/C 80/27	Υπόθεση T-387/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Goutier κατά ΓΕΕΑ — Euro Data (ARANTAX) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος ARANTAX — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα ANTAX — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ουσιαστική χρήση του προγενεστέρου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009] 17	17
2012/C 80/28	Υπόθεση T-424/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2012 — Dosenbach-Ochsner κατά ΓΕΕΑ — Sisma (Παράσταση ορθογώνιου παραλληλόγραμμου με ελέφαντες) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα που παριστάνει ένα ορθογώνιο παραλληλόγραμμο με ελέφαντες — Προγενέστερο εικονιστικό διεθνές σήμα και προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα που παριστάνουν έναν ελέφαντα, καθώς και προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα elefanten — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Διακριτικός χαρακτήρας των προγενέστερων σημάτων] 17	17
2012/C 80/29	Υπόθεση T-596/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Almunia Textil κατά ΓΕΕΑ — FIBA-Europe (EuroBasket) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος EuroBasket — Προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα Basket — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 18	18
2012/C 80/30	Υπόθεση T-64/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2012 — Run2Day Franchise κατά ΓΕΕΑ — Runners Point (Run2) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος Run2 — Προγενέστερα λεκτικά και εικονιστικά κοινοτικά σήματα RUN2DAY — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα Μπενελούξ RUN2DATE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος Συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 18	18
2012/C 80/31	Υπόθεση T-315/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2012 — Groupe Partouche κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Συγκεντρώσεις — Απόφαση περί κηρύξεως της συγκεντρώσεως συμβατής με την κοινή αγορά — Άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Απαράδεκτο) 18	18
2012/C 80/32	Υπόθεση T-607/11 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2012 — Henkel και Henkel France κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής περί αρνήσεως διαβίβασης εγγράφων σε εθνική αρχή αρμόδια για τον ανταγωνισμό — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Έλλειψη προσωρινού χαρακτήρα των ζητούμενων μέτρων — Απαράδεκτο) 19	19

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2012/C 80/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 73 της 10.3.2012

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 65 της 3.3.2012

EE C 58 της 25.2.2012

EE C 49 της 18.2.2012

EE C 39 της 11.2.2012

EE C 32 της 4.2.2012

EE C 25 της 28.1.2012

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-545/09) ⁽¹⁾

(Σύμβαση σχετικά με το καταστατικό των ευρωπαϊκών σχολείων — Ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 25, παράγραφος 1 — Δικαίωμα προσβάσεως των αποσπασμένων εκπαιδευτικών στην ίδια εξέλιξη της σταδιοδρομίας και στην ίδια μισθολογική εξέλιξη όπως οι ομόλογοί τους σε εθνικό επίπεδο — Αποκλεισμός ορισμένων αποσπασμένων στα ευρωπαϊκά σχολεία από το Ηνωμένο Βασίλειο εκπαιδευτικών από την πρόσβαση σε ευνοϊκότερες μισθολογικές κλίμακες και σε άλλες επιπλέον αποδοχές χορηγούμενες στους ομολόγους τους σε εθνικό επίπεδο — Δεν συνάδει με τα άρθρα 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 25, παράγραφος 1)

(2012/C 80/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και B. Eggers)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: H. Walker και J. Coppel, Barrister)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', της Συμβάσεως σχετικά με το καταστατικό των Ευρωπαϊκών Σχολείων (ΕΕ L 212, σ. 3) — Αποδοχές των αποσπασμένων στα Ευρωπαϊκά Σχολεία εκπαιδευτικών — Αποκλεισμός, κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς τους, από τις μισθολογικές αναπροσαρμογές που παρέχονται στους απασχολούμενους στα εθνικά σχολεία εκπαιδευτικούς

Διατακτικό

1) Το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', τελευταία περίοδος, της συμβάσεως σχετικά με το καταστατικό των ευρωπαϊκών σχολείων της 21ης Ιουνίου 1994 έχει την έννοια ότι υποχρεώνει τα συμβαλλόμενα στη σύμβαση αυτή κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε οι τοποθετημένοι ή αποσπασμένοι σε ευρωπαϊκά σχολεία εκπαιδευτικοί να έχουν, κατά τη διάρκεια της αποσπάσεως ή τοποθετήσεώς τους, τα ίδια δικαιώματα εξέλι-

ξεως στη σταδιοδρομία και συνταξιοδότησεως με εκείνα που αναγνωρίζονται στους ομολόγους τους σε εθνικό επίπεδο δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους καταγωγής τους.

- 2) Αποκλείοντας την πρόσβαση των τοποθετημένων ή αποσπασμένων στα ευρωπαϊκά σχολεία Άγγλων και Ουαλών εκπαιδευτικών, κατά τη διάρκεια της τοποθετήσεως ή αποσπάσεώς τους, σε ευνοϊκότερες μισθολογικές κλίμακες, μεταξύ των οποίων οι λεγόμενες «threshold pay», «excellent teacher system» ή «advanced skills teachers», και από τη λήψη άλλων επιπλέον αποδοχών, όπως οι «teaching and learning responsibility payments», που προβλέπονται από τη «School Teachers Pay and Conditions Document», το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας παρέβη τα άρθρα 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 25, παράγραφος 1, της συμβάσεως αυτής.
- 3) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 63 της 13.3.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Márton Urbán κατά Vám- és Péntzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

(Υπόθεση C-210/10) ⁽¹⁾

(Οδικές μεταφορές — Παραβάσεις των κανόνων για τη χρησιμοποίηση ταχογράφου — Υποχρέωση των κρατών μελών να θεσπίζουν αναλογικές κυρώσεις — Κατ' αποκοπήν πρόστιμο — Αναλογικότητα της κυρώσεως)

(2012/C 80/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Márton Urbán

κατά

Vám- és Péntzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Ερμηνεία του άρθρου 19, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 και (ΕΚ) αριθ. 2135/98 του Συμβουλίου καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 του Συμβουλίου (ΕΕ L 102, σ. 1), καθώς και των άρθρων 13 έως 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, σχετικά με τη συσκευή ελέγχου στον τομέα των οδικών μεταφορών (ΕΕ L 370, σ. 8) — Εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα κυρώσεις επί όλων των παραβάσεων των κανόνων για τη χρησιμοποίηση ταχογράφου με πρόστιμο ίδιου ποσού χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η σοβαρότητα της παράβασης και χωρίς να παρέχεται τυχόν δικαιολογία — Υποχρέωση των κρατών μελών να θεσπίζουν αναλογικές κυρώσεις

Διατακτικό

- 1) Η απορρέουσα από το άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 561/2006, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 3821/85 και (ΕΚ) 2135/98 του Συμβουλίου, καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3820/85 του Συμβουλίου, απαίτηση για αναλογικότητα έχει την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτήν σύστημα κυρώσεων, όπως το θεσπισθέν με την κυβερνητική πράξη 57/2007, περί καθορισμού των προστίμων για παράβαση διατάξεων σχετικά με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων και προσώπων (*a közúti áru- és személyszállítások közlekedési szabályainak megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről szóló 57/2007. Korm. rendelet*), της 31ης Μαρτίου 2007, το οποίο προβλέπει την επιβολή κατ' αποκοπή προστίμου για όλες τις παραβάσεις των κανόνων σχετικά με τη χρησιμοποίηση των φύλλων καταγραφής κατά τα άρθρα 13 έως 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3821/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, σχετικά με τη συσκευή ελέγχου στον τομέα των οδικών μεταφορών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 561/2006, ανεξαρτήτως της σοβαρότητάς τους.
- 2) Η αρχή της αναλογικότητας κατά το άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού 561/2006 έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει προς αυτήν σύστημα κυρώσεων, όπως το θεσπισθέν με την κυβερνητική πράξη 57/2007, περί καθορισμού των προστίμων για παράβαση διατάξεων σχετικά με την οδική μεταφορά εμπορευμάτων και προσώπων, το οποίο καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη. Αντιθέτως, αντιβαίνει προς αυτήν η αυστηρότητα των κυρώσεων που προβλέπει το σύστημα αυτό.

(¹) ΕΕ C 195 της 17.7.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

(Υπόθεση C-249/10 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 — Εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων με το άνω μέρος από δέρμα καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρα 2, παράγραφος 7, 9, παράγραφος 5, και 17, παράγραφος 3 — Επιχείρηση που δραστηριοποιείται υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς — Ιδιαίτερη μεταχείριση — Δειγματοληψία]

(2012/C 80/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd (εκπρόσωποι: L. Ruessmann, A. Willems, S. De Knop, C. Dackö, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix, R. Szostak, G. Berrisch, Rechtsanwalt, N. Chesaites, Barrister), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Scharf και H. van Vliet), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα), της 4ης Μαρτίου 2010, στην υπόθεση T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Ltd κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή με αίτημα τη μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 275, σ.1).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Μαρτίου 2010, T-401/06, Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου.
- 2) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ, στο μέτρο που αφορά τις εταιρίες Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd και Risen Footwear (HK) Co. Ltd.

- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd και Risen Footwear (HK) Co. Ltd τόσο στην παρούσα όσο και στην πρωτοβάθμια δίκη.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους τόσο στην παρούσα όσο και στην πρωτοβάθμια δίκη.

(¹) EE C 209 της 31.7.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2012 [αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Martin Luksan κατά Petrus van der Let

(Υπόθεση C-277/10) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Πνευματική ιδιοκτησία — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγίες 93/83/ΕΟΚ, 2001/29/ΕΚ, 2006/115/ΕΚ και 2006/116/ΕΚ — Κατανομή των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως κινηματογραφικού έργου, κατόπιν της συνάψεως συμβάσεως, μεταξύ του σκηνοθέτη και του παραγωγού του κινηματογραφικού έργου — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία αναγνωρίζει τα δικαιώματα αυτά, αποκλειστικώς και αυτοδικαίως, στον παραγωγό του κινηματογραφικού έργου — Δυνατότητα παρεκκλίσεως από τον κανόνα αυτό με συμφωνία μεταξύ των μερών — Παρεπόμενα δικαιώματα αμοιβής)

(2012/C 80/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Handelsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Martin Luksan

κατά

Petrus van der Let

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Handelsgericht Wien — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφοι 2, 5 και 6, καθώς και του άρθρου 4 της οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (EE L 346, σ. 61), του άρθρου 2 της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές

ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση (EE L 248, σ. 15), των άρθρων 2, 3 και 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (EE L 167, σ. 10), καθώς και του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/116/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2006, για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων (EE L 372, σ. 12) — Κατανομή, μέσω συμβάσεως, των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως κινηματογραφικού έργου μεταξύ του δημιουργού και του παραγωγού του έργου — Εθνική νομοθεσία που παρέχει το σύνολο των δικαιωμάτων αυτών στον παραγωγό

Διατακτικό

- 1) Οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση, αφενός, και των άρθρων 2 και 3 της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 3 της οδηγίας 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας, και του άρθρου 2 της οδηγίας 2006/116/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων, αφετέρου, έχουν την έννοια ότι τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως του κινηματογραφικού έργου, όπως αυτά της κύριας δίκης (δικαίωμα αναπαραγωγής, δικαίωμα της μεταδόσεως μέσω δορυφόρου και κάθε άλλο δικαίωμα της παρουσιάσεως στο κοινό, ιδίως το δικαίωμα διαθέσεως στο κοινό), ανήκουν αυτοδικαίως, άμεσα και πρωτογενώς, στον σκηνοθέτη. Συνεπώς, οι διατάξεις αυτές πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική νομοθεσία απονέμουσα, αυτοδικαίως και αποκλειστικώς, τα εν λόγω δικαιώματα εκμεταλλεύσεως στον παραγωγό του κινηματογραφικού αυτού έργου.
- 2) Η νομοθεσία της Ένωσης έχει την έννοια ότι παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να θεσπίζουν τεκμήριο μεταβίβασης, προς όφελος του παραγωγού του κινηματογραφικού έργου, των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως του κινηματογραφικού έργου, όπως αυτών της κύριας δίκης (δικαίωμα της μεταδόσεως μέσω δορυφόρου, δικαίωμα αναπαραγωγής και κάθε άλλο δικαίωμα της παρουσιάσεως στο κοινό, ιδίως το δικαίωμα διαθέσεως στο κοινό), αρκεί το τεκμήριο αυτό να μην είναι αμάχητο ώστε να αποκλείει τη δυνατότητα του σκηνοθέτη του εν λόγω έργου να συμφωνεί άλλως.
- 3) Η νομοθεσία της Ένωσης έχει την έννοια ότι, με την ιδιότητα του δημιουργού του κινηματογραφικού έργου, ο σκηνοθέτης αυτού πρέπει να δικαιούται αυτοδικαίως, άμεσα και πρωτογενώς, της δίκαιης αποζημιώσεως του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29 λόγω της εξαιρέσεως η οποία αποκαλείται «εξαιρέση της ιδιωτικής αντιγραφής».

4) Η νομοθεσία της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να θεσπίζουν τεκμήριο μεταβιβάσεως, προς όφελος του παραγωγού του κινηματογραφικού έργου, του δικαιώματος για δίκαιη αποζημίωση που ανήκει στον σκηνοθέτη του εν λόγω έργου, ανεξαρτήτως του αν το τεκμήριο αυτό είναι αμάχητο ή επιδέχεται παρεκκλίσεως.

(¹) EE C 246 της 11.9.2010.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 2 Νοεμβρίου 2011 — Bernhard Rintisch κατά Klaus Eder

(Υπόθεση C-553/11)

(2012/C 80/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων και αναιρεσείων: Bernhard Rintisch.

Εναγόμενος και αναιρεσίβλητος: Klaus Eder

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ (¹), την έννοια ότι η διάταξη αυτή είναι γενικά και εξ ολοκλήρου αντίθετη στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως δυνάμει της οποίας συνιστά χρήση ενός σήματος (σήμα 1) και η χρήση του σήματος αυτού (σήμα 1) υπό μορφή διαφορετική από αυτή με την οποία έχει καταχωρισθεί, όταν τα στοιχεία ως προς τα οποία διαφέρει δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος (σήμα 1), το δε σήμα έχει καταχωρισθεί και υπό την μορφή με την οποία χρησιμοποιείται (σήμα 2);

2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα:

Συμβιβάζεται η αναφερόμενη ανωτέρω εθνική διάταξη με την οδηγία 89/104/ΕΟΚ, εάν η εθνική διάταξη ερμηνευθεί περιοριστικά υπό την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται επί σήματος (σήμα 1) καταχωρισμένου μόνο για τον σκοπό της διασφάλισης ή της επεκτάσεως του πεδίου προστασίας άλλου καταχωρισμένου σήματος (σήμα 2), το οποίο έχει καταχωρισθεί υπό την μορφή με την οποία χρησιμοποιείται;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα ή αρνητικής απάντησως στο δεύτερο ερώτημα:

α) Δεν γίνεται χρήση καταχωρισμένου σήματος (σήμα 1) κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ,

αα) όταν ο δικαιούχος χρησιμοποιεί το σήμα υπό μορφή που διαφέρει από την καταχωρισμένη μορφή του σήματος (σήμα 1) και ενός άλλου σήματος (σήμα 2) του δικαιούχου μόνον μερικώς, χωρίς όμως η εν λόγω μερική διαφοροποίηση να μεταβάλλει τον διακριτικό χαρακτήρα των σημάτων αυτών (σήμα 1 και σήμα 2);

ββ) όταν ο δικαιούχος χρησιμοποιεί δύο μορφές σήματος, εκ των οποίων καμία δεν αντιστοιχεί στο καταχωρισμένο σήμα (σήμα 1), μία όμως εξ αυτών (μορφή 1) αντιστοιχεί σε άλλο καταχωρισμένο σήμα (σήμα 2) του δικαιούχου, ενώ η ετέρα χρησιμοποιούμενη από τον δικαιούχο μορφή (μορφή 2) διαφέρει μερικώς από αμφότερα τα καταχωρισμένα σήματα (σήμα 1 και σήμα 2), χωρίς όμως η εν λόγω διαφοροποίηση να μεταβάλλει τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος, η δε μορφή αυτή (μορφή 2) προσομοιάζει περισσότερο με το έτερο σήμα (σήμα 2) του δικαιούχου;

β) Δύνатаι το εθνικό δικαστήριο κράτους μέλους να εφαρμόσει εθνική διάταξη (στην παρούσα περίπτωση, το άρθρο 26, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, MarkenG) αντίθετη προς διάταξη οδηγίας (στην παρούσα περίπτωση, το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ) σε περιπτώσεις στις οποίες τα πραγματικά περιστατικά είχαν ήδη συμβεί πριν από την έκδοση απόφασεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένώσεως, από την οποία προκύπτουν για πρώτη φορά ενδείξεις για το ασυμβίβαστο της διατάξεως του κράτους μέλους με τη διάταξη της οδηγίας (στην παρούσα περίπτωση, την απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2007, C-234/06, II Ponte Finanziaria κατά ΓΕΕΑ [BAINBRIDGE], Συλλογή 2007, σ. I-7333), αν το εθνικό δικαστήριο εκτιμά ότι η εμπιστοσύνη ενός εκ των μετεχόντων στην δίκη στη συνταγματικώς κατοχυρωμένη νομική ισχύ της θέσεως του υπερεπί του συμφέροντος που επιτάσσει την εφαρμογή της διατάξεως της οδηγίας;

(¹) Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (EE L 40, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2011 η Γαλλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα μείζονος συνθέσεως) στις 9 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-257/07, Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-601/11 P)

(2012/C 80/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues, C. Candat, S. Menez et R. Loosli-Surrans)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της ανααιρεσίουςας

Η ανααιρεσίουςα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ης 9ης Σεπτεμβρίου 2011, στην υπόθεση T-257/07, Γαλλία κατά Επιτροπής,
- να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, ακυρώνοντας τον κανονισμό (ΕΚ) 746/2008 της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2008, για την τροποποίηση του παραρτήματος VII του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών ⁽¹⁾, ή να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως, η Γαλλική Κυβέρνηση προβάλλει τέσσερις λόγους.

Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογίας, καθώς δεν απάντησε επαρκώς κατά νόμο, αφενός, στις αιτιάσεις της σχετικά με την παράλειψη της Επιτροπής να λάβει υπόψη της τα διαθέσιμα επιστημονικά δεδομένα, διότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι, με τις αιτιάσεις αυτές προσάπτεται κατ' ουσίαν στην Επιτροπή ότι δεν γνώριζε τα στοιχεία αυτά, και, αφετέρου, στις αιτιάσεις της Γαλλική Κυβερνήσεως περί παραβάσεως του άρθρου 24α του κανονισμού 999/2001, κατά το μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, με τις αιτιάσεις αυτές, επιδιώκεται να διαπιστωθεί αν τα επίμαχα μέτρα είναι πρόσφορα προς εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας.

Με τον δεύτερο λόγο, ο οποίος διαιρείται σε τρία σκέλη, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά που τέθηκαν υπόψη τους. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, καταρχάς, ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τις γνωμοδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (στο εξής: EFSA) της 8ης Μαρτίου 2007 και της 24ης Ιανουαρίου 2008, δεχόμενο ότι η Επιτροπή μπορούσε να συναγάγει από τις γνωμοδοτήσεις αυτές, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ότι ο κίνδυνος μεταδόσεως, στο άνθρωπο, των μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΜΣΕ), εκτός της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών, είναι ιδιαίτερα περιορισμένος (πρώτο σκέλος). Με το δεύτερο σκέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, περαιτέρω, ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τις γνωμοδοτήσεις της EFSA της 17ης Μαΐου και της 26ης Σεπτεμβρίου 2005, δεχόμενο ότι Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη, εκτιμώντας ότι η περιλαμβανόμενη στις γνωμοδοτήσεις αυτές αξιολόγηση της αξιοπιστίας των ταχών δοκιμών είναι έγκυρη όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των δοκιμών αυτών στο πλαίσιο των ελέγχων της διαθέσεως προς κατανάλωση,

από τον άνθρωπο, του κρέατος των αιγοπροβάτων. Με το τρίτο σκέλος, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει, τέλος, ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά που τέθηκαν υπόψη του, δεχόμενο ότι το σύνολο των επιστημονικών δεδομένων βάσει των οποίων η Επιτροπή θέσπισα τα επίμαχα μέτρα με τον κανονισμό 746/2008 αποτελούν νέα στοιχεία σε σχέση με τα προγενέστερα προληπτικά μέτρα.

Με τον τρίτο λόγο, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε ως προς τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, καθώς χαρακτήρισε τα επιστημονικά δεδομένα στα οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή ως νέα στοιχεία, τα οποία είτε διαφοροποιούν την αντίληψη για τον κίνδυνο είτε εμφανίζουν ότι ο κίνδυνος αυτός μπορεί να αντιμετωπιστεί με μέτρα λιγότερο περιοριστικά από τα υφιστάμενα.

Με τον τέταρτο λόγο, ο οποίος περιλαμβάνει τρία σκέλη, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την εφαρμογή της αρχής της προλήψεως. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, καταρχάς, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη, δεχόμενο ότι η Επιτροπή δεν παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 24α του κανονισμού 999/2001, διότι, κατά το Γενικό Δικαστήριο, τήρησε την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 152, παράγραφος 1, ΕΚ, να εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου. Με το δεύτερο σκέλος του τέταρτου λόγου αναίρεσεως η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει, περαιτέρω, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη, καθώς θεώρησε δεδομένο ότι, από τα επιστημονικά στοιχεία βάσει των οποίων η Επιτροπή δικαιολόγησε την έκδοση του κανονισμού 746/2008, προκύπτει ότι ο βαθμός επικινδυνότητας έχει μειωθεί σε αποδεκτά επίπεδα. Επικουρικός, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη, καθώς παρέλειψε να εξετάσει αν, για τον προσδιορισμό του βαθμού επικινδυνότητας που θεωρείται αποδεκτός, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τη σοβαρότητα και τη μη αναστρεψιμότητα των επιπτώσεων των ΜΣΕ για την ανθρώπινη υγεία. Με το τρίτο σκέλος, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει, τέλος, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη, καθώς δεν έλαβε υπόψη του ότι ο κανονισμός 746/2008 δεν υποκαθιστά τα προγενέστερα προληπτικά μέτρα, αλλά τα συμπληρώνει με εναλλακτικά και ελαστικότερα μέτρα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 202, σ. 11.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2011 η Centrotherm Systemtechnik GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-427/09, centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-609/11 P)

(2012/C 80/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουςα: Centrotherm Systemtechnik GmbH (εκπρόσωποι: A. Schulz και C. Onken, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

Από τα παραπάνω συνάγεται ειδικότερα ότι δεν επιτρέπεται το ΓΕΕΑ να μη λάβει υπόψη τα αποδεικτικά μέσα που θεώρησε ότι προσκομίστηκαν εκπρόθεσμα.

Αιτήματα της αναίρεσήςουσας

Η αναίρεσήςουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 15ης Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-427/09,
- να απορρίψει την προσφυγή που άσκησε η εταιρία centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 25ης Αυγούστου 2009, στην υπόθεση R 6/2008-4,
- να καταδικάσει την centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

3) Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, καθόσον δέχτηκε κακώς και παρά τη νομολογία του Δικαστηρίου ότι η έννοια της ουσιαστικής χρήσης αντιτίθεται προς την έννοια της ελάχιστης χρήσης.

4) Τέλος, ο ισχυρισμός του ΓΕΕΑ, τον οποίο δέχτηκε πλήρως το Γενικό Δικαστήριο, ότι η ένορκη βεβαίωση του διαχειριστή της αναίρεσήςουσας δεν αποτελεί, κατά το άρθρο 78, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, επιτρεπόμενο αποδεικτικό μέσο, είναι εσφαλμένος και έρχεται σε αντίθεση με τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Λόγοι αναίρεσήςουσας και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση αίτηση αναίρεσήςουσας έχει υποβληθεί κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της νυν αναίρεσήςουσας κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 25ης Αυγούστου 2009, σε μια υπόθεση μεταξύ των εταιριών centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG και Centrotherm Systemtechnik GmbH, η οποία αφορούσε έκπτωση από δικαίωμα επί σήματος.

Η αναίρεσήςουσα προβάλλει τους εξής λόγους αναίρεσήςουσας:

- 1) Η αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 65 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹) και στο άρθρο 134, παράγραφοι 2 και 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Κατά τις διατάξεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο ήταν υποχρεωμένο να λάβει υπόψη του όλα τα μέσα επίδειξης και άμυνας της νυν αναίρεσήςουσας.
- 2) Επιπλέον, η αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι ασυμβίβαστη με το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και το άρθρο 76 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα. Με την εν λόγω απόφαση το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε κακώς ότι η αναίρεσήςουσα έφερε το βάρος να αποδείξει την ουσιαστική χρήση του προσβαλλόμενου σήματος. Κατά το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα όμως, στη διαδικασία έκπτωσης που διέπεται από το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού ισχύει η αρχή της αυτεπάγγελτης εξέτασης από το ΓΕΕΑ. Εξάλλου, από τις διατάξεις και την οικονομία του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, και ιδίως από τη σύγκριση των διατάξεων που διέπουν την έκπτωση με τις διατάξεις που διέπουν την ανακοπή και την αίτηση ακύρωσης λόγω της συνδρομής σχετικών λόγων απαραδέκτου, προκύπτει ότι η απόδειξη της χρήσης του σήματος δεν προσκομίζεται καταρχήν από τον δικαιούχο του προσβαλλόμενου σήματος, όταν πρόκειται για διαδικασία έκπτωσης από δικαίωμα επί σήματος.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2011 η Centrotherm Systemtechnik GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-434/09, Centrotherm Systemtechnik GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-610/11 P)

(2012/C 80/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναίρεσήςουσα: Centrotherm Systemtechnik GmbH (εκπρόσωποι: A. Schulz και C. Onken, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της αναίρεσήςουσας

Η αναίρεσήςουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 15ης Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-434/09,
- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 25ης Αυγούστου 2009, στην υπόθεση R 6/2008-4, στο μέτρο που κάνει δεκτή την αίτηση κήρυξης της εκπτώσεως από το δικαίωμα επί του υπ' αριθ. 1 301 019 κοινοτικού σήματος CENTROTHERM

— να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και την centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση αναιρέσεως βάλλει κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, με την οποία το τελευταίο απέρριψε την προσφυγή της νυν αναιρεσιούσας κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 25ης Αυγούστου 2009, εκδοθείσας επί διαδικασίας κηρύξεως εκπτώσεως μεταξύ της centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG και της Centrotherm Systemtechnik GmbH.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως η αναιρεσιούσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

- 1) Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α' του ΚΚΣ⁽¹⁾, καθότι δεν λαμβάνει υπόψη την αποδεικτική αξία της ενώπιον του τμήματος ακυρώσεως προσκομισθείσας ένορκης βεβαιώσεως του διαχειριστή της αναιρεσιούσας. Αντιθέτως προς την άποψη του τμήματος προσφυγών και του Γενικού Δικαστηρίου, η ένορκη αυτή βεβαίωση αποτελεί, και δη κατά τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, επιτρεπόμενο αποδεικτικό μέσο υπό την έννοια του άρθρου 78, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του ΚΚΣ.
- 2) Το Γενικό Δικαστήριο προέβη, επίσης, σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 76, παράγραφος 1, του ΚΚΣ. Αντιθέτως προς την άποψη του πρωτόδικου δικαστηρίου, σύμφωνα με το σαφές γράμμα του άρθρου 76, παράγραφος 1, του ΚΚΣ, καθώς και την οικονομία του ΚΚΣ, στη διαδικασία εκπτώσεως ισχύει η αρχή της αυτεπάγγελτης εξέτασης που διέπεται από το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΚΣ.
- 3) Τα έγγραφα που προσκόμισε η νυν αναιρεσιούσα στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν έπρεπε να έχουν απορριφθεί ως εκπρόθεσμα. Τούτο προκύπτει, αφενός, από την οικονομία του ΚΚΣ, ιδίως από τη σύγκριση των διατάξεων που διέπουν τη διαδικασία εκπτώσεως και εκείνων που διέπουν τις διαδικασίες ανακοπής και ακυρώσεως λόγω της συνδρομής απολύτων λόγων απαραδέκτου και, αφετέρου, από τις γενικές αρχές περί κατανομής του βάρους αποδείξεως.

Στο πλαίσιο αυτό απαιτείται συσταλτική τελολογική ερμηνεία του κανόνα 40, παράγραφος 5, του κανονισμού εφαρμογής για το κοινοτικό σήμα⁽²⁾.

- 4) Εάν το Δικαστήριο απορρίψει τυχόν συσταλτική τελολογική ερμηνεία του κανόνα 40, παράγραφος 5, του κανονισμού εφαρμογής για το κοινοτικό σήμα, τότε αυτός δεν θα μπορεί να

εφαρμοστεί, διότι αντίκειται στις διατάξεις και στην οικονομία του ΚΚΣ και προσκρούει στη απορρέουσα από το κράτος δικαίου γενική αρχή της αναλογικότητας.

- (1) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).
- (2) Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 30 Νοεμβρίου 2011 — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer κατά Anneliese Kuso

(Υπόθεση C-614/11)

(2012/C 80/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείον: Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer

Ανααιρεσίβλητη: Anneliese Kuso

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχεία α' και γ', της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ⁽¹⁾, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2002/73/ΕΚ, η εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι το ζήτημα της δυσμενούς διακρίσεως λόγω φύλου σε σχέση με τη λύση εργασιακής σχέσεως που επέρχεται, σύμφωνα με ατομική σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου που συνήφθη πριν από την έναρξη της ισχύος της εν λόγω οδηγίας (εν προκειμένω: πριν από την προσχώρηση της Αυστρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση), αποκλειστικά και μόνο λόγω της παρόδου του ορισμένου χρόνου δεν κρίνεται, με βάση τη συμβατική συμφωνία περί ορισμένου χρόνου, η οποία συνήφθη πριν από την προσχώρηση, ως «όρος απολύσεως», αλλά μόνο σε σχέση με την απόρριψη της αιτήσεως παρατάσεως της συμβάσεως ως «όρος προσλήψεως»;

- (1) Οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Oberlandesgericht Braunschweig* (Γερμανία) στις 7 Δεκεμβρίου 2011 — Πρόστιμα εις βάρος της *International Jet Management GmbH*

(Υπόθεση C-628/11)

(2012/C 80/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Braunschweig

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: *International Jet Management GmbH*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Καλύπτει το πεδίο εφαρμογής της ρυθμιζόμενης στο άρθρο 18 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 12 ΕΚ) απαγορεύσεως των διακρίσεων την περίπτωση κατά την οποία ένα κράτος μέλος (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) απαιτεί από αερομεταφορέα, ο οποίος διαθέτει χορηγηθείσα εντός άλλου κράτους μέλους (Δημοκρατία της Αυστρίας) έγκυρη άδεια εκμεταλλεύσεως υπό την έννοια των άρθρων 3 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα, άδεια εισόδου για προερχόμενες από τρίτα κράτη πτήσεις εκτός των τακτικών αεροπορικών γραμμών (εμπορικές πτήσεις σε έκτακτες γραμμές), με προορισμό την επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, συνιστά παράβαση του άρθρου 18 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 12 ΕΚ) η απαίτηση άδειας, αυτή καθαυτή, ακόμη και αν άδεια εισόδου, που προβλέπεται επ' απειλή προστίμου, απαιτείται για προερχόμενες από τρίτα κράτη πτήσεις από αερομεταφορείς οι οποίοι έλαβαν άδεια κυκλοφορίας (άδεια εκμεταλλεύσεως) στα άλλα κράτη μέλη, όχι όμως και από αερομεταφορείς με άδεια κυκλοφορίας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας;
- 3) Μπορεί —στο μέτρο που το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 18 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 12 ΕΚ) καλύπτει μεν την περίπτωση του ερωτήματος 1, πλην όμως η ίδια η απαίτηση άδειας δεν φαίνεται να εισάγει δυσμενείς διακρίσεις (ερώτημα 2)— η προβλεπόμενη επ' απειλή προστίμου χορήγηση άδειας εισόδου για προερχόμενες από τρίτα κράτη πτήσεις της εφεσείουσας με προορισμό την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να εξαρτηθεί, χωρίς αυτό να συνιστά παράβαση της απαγορεύσεως των διακρίσεων, από το αν ο αερομεταφορέας του οικείου κράτους μέλους αποδεικνύει στην αρμόδια για την αδειοδότηση αρχή ότι οι αερομεταφορείς που διαθέτουν άδεια κυκλοφορίας στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν είναι σε θέση να εκτελέσουν τις πτήσεις αυτές (δήλωση περί μη διαθεσιμότητας);

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Administrativen Sad — Varna* (Βουλγαρία) στις 15 Δεκεμβρίου 2011 — *EOOD Stroy Trans* κατά *Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto» — gr. Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite*

(Υπόθεση C-642/11)

(2012/C 80/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen Sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: *EOOD Stroy Trans*

Καθού: *Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto» — gr. Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 203 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι το αναγραφόμενο σε τιμολόγιο ποσό φόρου προστιθέμενης αξίας οφείλεται ανεξάρτητα από το αν υφίστανται λόγοι για την εν λόγω αναγραφή ΦΠΑ (έλλειψη παραδόσεως ή παροχής υπηρεσίας ή καταβολής), καθώς και ότι οι αρχές που ελέγχουν την εφαρμογή του *Zakon za danak varhu dobavenata stoynnost* (νόμου περί ΦΠΑ) δεν έχουν δικαίωμα να προβαίνουν σε διόρθωση του αναγραφόμενου στο τιμολόγιο ΦΠΑ, λόγω της υπάρξεως εθνικής διατάξεως κατά την οποία η διόρθωση τιμολογίου επιτρέπεται να γίνει μόνο από τον εκδότη του τιμολογίου αυτού;
- 2) Παραβιάζει την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας η πρακτική της διοικήσεως και των δικαστηρίων να αρνούνται, δυνάμει πράξεως φορολογικού ελέγχου, την αναγνώριση δικαιώματος προς έκπτωση του φόρου στο ένα μέρος (τον αναφερόμενο στο τιμολόγιο αποκτώντα ή λήπτη) ενώ, αντιθέτως, να μην προβαίνουν, όσον αφορά το άλλο μέρος (τον εκδότη του τιμολογίου), σε διόρθωση του αναγραφόμενου ΦΠΑ, επίσης δυνάμει πράξεως φορολογικού ελέγχου, ειδικότερα δε στις περιπτώσεις στις οποίες
 - ο εκδότης του τιμολογίου, δεν προσκόμισε στοιχεία στο πλαίσιο του διενεργηθέντος σε αυτόν φορολογικού ελέγχου,
 - ο εκδότης του τιμολογίου προσκόμισε στοιχεία στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου, όμως οι προμηθευτές του δεν προσκόμισαν αποδείξεις ή βάσει των προσκομισθεισών αποδείξεων δεν μπορεί να διαπιστωθεί ότι όντως παραδόθηκαν τα αγαθά ή παρασχέθηκαν οι υπηρεσίες ή,

— κατά τη διαδικασία φορολογικού ελέγχου του εκδότη των τιμολογίων δεν ελέγχθηκαν οι επίμαχες παραδόσεις στο πλαίσιο της σχετικής σειράς εμπορικών συναλλαγών;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad της Βάρνας (Βουλγαρία) στις 15 Δεκεμβρίου 2011 — «LVK — 56» ΕΟΟΔ κατά Direktor na direksia «Obzhalvane i uprvlenie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Υπόθεση C-643/11)

(2012/C 80/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad της Βάρνας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: LVK — 56 ΕΟΟΔ

Καθού: Direktor na Direksia «Obzhalvane i upravljenje na izpalnenieto» — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Καλύπτει το άρθρο 203 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όλες τις περιπτώσεις λανθασμένης χρεώσεως ΦΠΑ, περιλαμβανομένων και εκείνων στις οποίες εκδόθηκε τιμολόγιο με ΦΠΑ χωρίς να υφίσταται γενεσιουργός αιτία του φόρου; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησεως στο ανωτέρω ερώτημα: Απαιτείται κατά τα άρθρα 203 και 273 της οδηγίας 2006/112 τα κράτη μέλη να προβλέπουν ρητώς ότι ο φόρος προστιθέμενης αξίας που αναγράφεται σε τιμολόγιο οφείλεται ακόμη και στην περίπτωση που δεν πραγματοποιήθηκε αντίστοιχη πράξη, ή αρκεί η μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του γενικού κανόνα της οδηγίας, σύμφωνα με τον οποίο ο φόρος οφείλεται από οποιοδήποτε πρόσωπο αναγράφει συγκεκριμένο ποσό φόρου σε τιμολόγιο;

2) Ενόψει της τριακοστής ενάτης αιτιολογικής σκέψεως της οδηγίας 2006/112 και προκειμένου να διασφαλισθεί ο ακριβής υπολογισμός των εκπτώσεων του καταβληθέντος ήδη φόρου, επιβάλλουν τα άρθρα 73, 179 και 203 της οδηγίας 2006/112 στις αρμόδιες υπηρεσίες εσόδων, στην περίπτωση αναγραφής ΦΠΑ σε τιμολόγιο χωρίς να έχει επέλθει η γενεσιουργός αιτία του φόρου, να διορθώνουν τη βάση επιβολής του φόρου και τον χρεωθέντα ΦΠΑ;

3) Είναι δυνατή η προβλεπόμενη κατ' άρθρο 395 της οδηγίας 2006/112 λήψη ειδικών μέτρων σε περιπτώσεις όπως αυτή της κύριας δίκης, κατά την οποία οι αρμόδιες υπηρεσίες εσόδων ελέγχουν, στο πλαίσιο ελέγχου των εκπτώσεων, μόνο τη διενεργηθείσα έκπτωση, ενώ ο φόρος επί των πραγματοποιηθεισών πράξεων θεωρείται ότι οφείλεται υποχρεωτικά εκ του γεγονότος και μόνο ότι αναγράφει σε τιμολόγιο; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησεως στο ανωτέρω ερώτημα: Επιτρέπει το άρθρο 203 της οδηγίας 2006/112 —και, αν ναι, σε ποιες περιπτώσεις—, να καταβάλλεται για την ίδια πράξη φόρος προστιθέμενης αξίας δύο φορές, ήτοι αφενός από τον προμηθευτή των αγαθών ή τον παρέχοντα τις υπηρεσίες, διότι ανέγραψε τον ΦΠΑ επί του τιμολογίου, και αφετέρου από τον αποκτώντα τα αγαθά ή τον λήπτη των υπηρεσιών εφόσον του στερείται το δικαίωμα προς έκπτωση του φόρου;

4) Αντιβαίνει μια πρακτική όπως αυτή της κύριας δίκης —κατά την οποία ο λήπτης φορολογητέας παραδόσεως αγαθών ή παροχής υπηρεσιών στερείται του δικαιώματος προς έκπτωση λόγω «μη αποδείξεως της πραγματοποίησεως της πράξεως» χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι έχει ήδη διαπιστωθεί το απαιτητό του φόρου κατά του προμηθευτή ή του παρέχοντος και ότι αυτός οφείλει τον φόρο, ενώ έως το χρονικό σημείο της εκτιμήσεως της γενέσεως του δικαιώματος προς έκπτωση η σχετική πράξη φορολογικού ελέγχου δεν έχει τροποποιηθεί ή/και δεν έχει προκύψει και διαπιστωθεί κάποιος λόγος ώστε να τροποποιηθεί με τον τρόπο που προβλέπεται από την διοίκηση—, στην απαγόρευση της σωρευτικής επιβολής ΦΠΑ και στις αρχές της ασφάλειας του δικαίου, της ίσης μεταχειρίσεως και της φορολογικής ουδετερότητας;

5) Επιτρέπεται κατά τα άρθρα 167 και 168, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112 η μη χορήγηση δικαιώματος προς έκπτωση σε αποκτώντα φορολογητέα παράδοση ή στον λήπτη φορολογητέας υπηρεσίας που πληροί όλες τις προϋποθέσεις του άρθρου 178 της οδηγίας, ενώ με την πράξη φορολογικού ελέγχου η οποία έχει εκδοθεί και έχει καταστεί οριστική έναντι του προμηθευτή ή του παρέχοντος δεν έγινε καμία διόρθωση του χρεωθέντος για τη συγκεκριμένη πράξη ΦΠΑ λόγω «μη επελεύσεως της γενεσιουργού αιτίας του φόρου», αλλά αντίθετως έγινε δεκτό ότι ο φόρος κατέστη απαιτητός και ελήφθη υπόψη κατά τον υπολογισμό του αποτελέσματος της συγκεκριμένης φορολογικής περιόδου; Έχει σημασία για την απάντηση στο παρόν ερώτημα το γεγονός ότι ο προμηθευτής ή πάροχος δεν προσκόμισε λογιστικά στοιχεία στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου, το δε αποτέλεσμα για την εν λόγω περίοδο υπολογίστηκε αποκλειστικά επί τη βάση των στοιχείων της δηλώσεως ΦΠΑ και των βιβλίων αγορών και πωλήσεων;

6) Ανάλογα με την απάντηση που θα δοθεί στα ανωτέρω ερωτήματα: Έχουν τα άρθρα 167 και 168, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112 την έννοια ότι με βάση την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας απαιτείται, σε περιπτώσεις όπως αυτή της κύριας δίκης, να έχει το υποκείμενο στον φόρο πρόσωπο τη δυνατότητα να εκπίπτει τον φόρο που χρεώθηκε για τις πράξεις;

(¹) ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το **Bundesgerichtshof** (Γερμανία) στις 16 Δεκεμβρίου 2011 — **Land Berlin** κατά **Ellen Mirjam Sapir** κ.λπ.

(Υπόθεση C-645/11)

(2012/C 80/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγον και αναιρεσείων: Land Berlin

Εναγόμενοι και αναιρεσιβλητοί: Ellen Mirjam Sapir, Michael J. Busse, Mirjam M. Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

Προδικαστικά ερωτήματα:

- 1) Συνιστά αστική υπόθεση υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001⁽¹⁾, η αξίωση για την επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού στην περίπτωση στην οποία μια δημόσια υπηρεσία δίδει εντολή σε ένα ομόσπονδο κράτος να καταβάλει ως αποζημίωση στον ζημιωθέντα τμήμα του προϊόντος που προκύπτει από σύμβαση πωλήσεως ακινήτου, πλην όμως το ομόσπονδο κράτος καταβάλλει κατά λάθος σε αυτόν ολόκληρο το τμήμα της πωλήσεως;
- 2) Υφίσταται η απαιτούμενη κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 στενή συνάφεια μεταξύ πλειόνων αγωγών και στην περίπτωση στην οποία οι εναγόμενοι προβάλλουν ευρύτερες αξιώσεις για αποζημίωση, για τις οποίες μπορεί να εκδοθεί μία μόνο απόφαση;
- 3) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 εφαρμογή και σε εναγόμενους οι οποίοι δεν έχουν την κατοικία τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Εφόσον η απάντηση είναι καταφατική, ισχύει το ίδιο εάν η αναγνώριση της αποφάσεως στο κράτος κατοικίας του εναγομένου μπορεί να απορριφθεί ελλείψει αρμοδιότητας, κατ' εφαρμογή διμερούς συμφωνίας με το κράτος στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το **Juzgado Mercantil de Barcelona** (Ισπανία) στις 30 Δεκεμβρίου 2011 — **Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L.** κατά **Banco Mare Nostrum, S.A.**

(Υπόθεση C-664/11)

(2012/C 80/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Mercantil de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: **Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L.**

Καθής: **Banco Mare Nostrum, S.A.**

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά παροχή υπηρεσιών επενδυτικών συμβουλών, υπό την έννοια του ορισμού του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 4, της οδηγίας ΑΧΜ⁽¹⁾, η περίπτωση κατά την οποία πιστωτικό ίδρυμα προτείνει σε πελάτη τη σύναψη συμβάσεως ανταλλαγής επιτοκίων (swap) με σκοπό την κάλυψη του κινδύνου που συνεπάγονται οι διακυμάνσεις των συμφωνηθέντων επιτοκίων στο πλαίσιο προγενέστερων συμβάσεων;
- 2) Πρέπει η παράλειψη διενέργειας του ελέγχου καταλληλότητας που προβλέπει το άρθρο 19, παράγραφος 4, της οδηγίας ΑΧΜ ως προς ιδιώτη επενδυτή να συνεπάγεται την απόλυτη ακυρότητα της συμβάσεως ανταλλαγής επιτοκίων που έχει συναφθεί μεταξύ του εν λόγω επενδυτή και του πιστωτικού ιδρύματος που παρέχει τις επενδυτικές συμβουλές;
- 3) Σε περίπτωση που κριθεί ότι η κατά τα ανωτέρω παρεχόμενη υπηρεσία δεν αποτελεί υπηρεσία επενδυτικών συμβουλών, πρέπει το απλό γεγονός της αγοράς ενός πολύπλοκου χρηματοπιστωτικού μέσου, όπως είναι η σύναψη συμβάσεως ανταλλαγής επιτοκίων, χωρίς την προηγούμενη διενέργεια του ελέγχου σκοπιμότητας του άρθρου 19, παράγραφος 5, της οδηγίας ΑΧΜ για λόγο που καταλογίζεται στο επενδυτικό ίδρυμα, να συνεπάγεται την απόλυτη ακυρότητα της συμβάσεως αγοράς του χρηματοπιστωτικού μέσου που συνήφθη με το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα;
- 4) Υπό το πρίσμα του άρθρου 19, παράγραφος 9, της οδηγίας ΑΧΜ, αποτελεί το απλό γεγονός ότι ένα πιστωτικό ίδρυμα προσφέρει, στο πλαίσιο σύμβασης, πολύπλοκο χρηματοπιστωτικό μέσο συνδεδεμένο με ενυπόθηκο δάνειο, με αντισυμβαλλόμενο αυτό το ίδιο ή και άλλο πιστωτικό ίδρυμα, επαρκή αιτία για να αποκλειστεί η εφαρμογή των υποχρεώσεων διενέργειας των ελέγχων καταλληλότητας και σκοπιμότητας τους οποίους προβλέπει το προαναφερθέν άρθρο 19 και τους οποίους οφείλει να πραγματοποιεί το επενδυτικό ίδρυμα σε σχέση με τους ιδιώτες επενδυτές;
- 5) Είναι αναγκαίο, για να μπορέσει να αποκλειστεί η εφαρμογή των υποχρεώσεων του άρθρου 19 της οδηγίας ΑΧΜ, το χρηματοοικονομικό προϊόν με το οποίο συνδέεται το προσφερόμενο

χρηματοπιστωτικό μέσο να διέπεται από νομικούς κανόνες προστασίας του επενδυτή παρόμοιους με εκείνους που θεσπίζει η οδηγία AXM;

(¹) Οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1 έως 44).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado Mercantil de Barcelona (Ισπανία) στις 30 Δεκεμβρίου 2011 — Alfonso Carlos Amselem Almor κατά NCG Banco, S.A.

(Υπόθεση C-665/11)

(2012/C 80/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Mercantil de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Alfonso Carlos Amselem Almor

Καθής: NCG Banco SA.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά παροχή υπηρεσιών επενδυτικών συμβουλών, υπό την έννοια του ορισμού του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 4, της οδηγίας AXM (¹), η περίπτωση κατά την οποία πιστωτικό ίδρυμα προτείνει σε πελάτη, με τον οποίο έχει προηγουμένως συνάψει σύμβαση ενυπόθηκου δανείου, τη σύναψη συμβάσεως ανταλλαγής επιτοκίων (swap) με σκοπό την κάλυψη του κινδύνου που συνεπάγονται οι διακυμάνσεις των συμφωνηθέντων στο πλαίσιο της προγενέστερης σύμβασης επιτοκίων;
- 2) Πρέπει η παράλειψη διενέργειας του ελέγχου καταλληλότητας που προβλέπει το άρθρο 19, παράγραφος 4, της οδηγίας AXM ως προς ιδιώτη επενδυτή να συνεπάγεται την απόλυτη ακυρότητα της συμβάσεως ανταλλαγής επιτοκίων που έχει συναφθεί μεταξύ του εν λόγω επενδυτή και του πιστωτικού ιδρύματος που παρέχει τις επενδυτικές συμβουλές;
- 3) Σε περίπτωση που κριθεί ότι η κατά τα ανωτέρω παρεχόμενη υπηρεσία δεν αποτελεί υπηρεσία επενδυτικών συμβουλών, πρέπει το απλό γεγονός της αγοράς ενός πολύπλοκου χρηματοπιστωτικού μέσου, όπως είναι η σύναψη συμβάσεως ανταλλαγής επιτοκίων, χωρίς την προηγούμενη διενέργεια του ελέγχου σκοπιμότητας του άρθρου 19, παράγραφος 5, της οδηγίας AXM για λόγο που καταλογίζεται στο επενδυτικό ίδρυμα, να συνεπάγεται την απόλυτη ακυρότητα της συμβάσεως αγοράς του χρηματοπιστωτικού μέσου που συνήφθη με το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα;

4) Υπό το πρίσμα του άρθρου 19, παράγραφος 9, της οδηγίας AXM, αποτελεί το απλό γεγονός ότι ένα πιστωτικό ίδρυμα προσφέρει, στο πλαίσιο σύμβασης, πολύπλοκο χρηματοπιστωτικό μέσο συνδεδεμένο με ενυπόθηκο δάνειο επαρκή αιτία για να αποκλειστεί η εφαρμογή των υποχρεώσεων διενέργειας των ελέγχων καταλληλότητας και σκοπιμότητας τους οποίους προβλέπει το προαναφερθέν άρθρο 19 και τους οποίους οφείλει να πραγματοποιεί το επενδυτικό ίδρυμα σε σχέση με τους ιδιώτες επενδυτές;

5) Είναι αναγκαίο, για να μπορέσει να αποκλειστεί η εφαρμογή των υποχρεώσεων του άρθρου 19 της οδηγίας AXM, το χρηματοοικονομικό προϊόν με το οποίο συνδέεται το προσφερόμενο χρηματοπιστωτικό μέσο να διέπεται από νομικούς κανόνες προστασίας του επενδυτή παρόμοιους με εκείνους που θεσπίζει η οδηγία AXM;

(¹) Οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1 έως 44).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Ιταλία) στις 2 Ιανουαρίου 2012 — Danilo Tola κατά Ministero della Difesa

(Υπόθεση C-4/12)

(2012/C 80/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo per la Sardegna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Danilo Tola.

Καθού: Ministero della Difesa.

Προδικαστικά ερωτήματα

Κατόπιν της αποσύρσεως της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την 5η Ιανουαρίου 2012, το Δικαστήριο, με διάταξη της 18ης Ιανουαρίου 2012, διέγραψε την υπόθεση από το μητρώο.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts (Δημοκρατία της Λεττονίας) στις 17 Ιανουαρίου 2012 — Mohamad Zakaria

(Υπόθεση C-23/12)

(2012/C 80/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Mohamad Zakaria

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προβλέπει το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006 ⁽¹⁾, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), δικαίωμα του ενδιαφερόμενου προσώπου να προσβάλει όχι μόνο την απόφαση απαγόρευσης εισόδου στη χώρα αλλά και τις διαδικαστικές πλημμελίες οι οποίες διεπράχθησαν κατά τη διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως με την οποία χορηγείται η άδεια εισόδου;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και λαμβανομένων υπόψη των προβλεπόμενων στην εικοστή αιτιολογική σκέψη και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 562/2006, καθώς και στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιβάλλει ο προαναφερθείς κανόνας στα κράτη μέλη την υποχρέωση να διασφαλίζουν την παροχή αποτελεσματικής προσφυγής ενώπιον δικαιοδοτικού οργάνου;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και αποφαιτικής απαντήσεως στο δεύτερο και λαμβανομένων υπόψη των προβλεπόμενων στην εικοστή αιτιολογική σκέψη και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 562/2006, καθώς και στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιβάλλει το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 562/2006 στα κράτη μέλη την υποχρέωση να διασφαλίζουν την παροχή αποτελεσματικής προσφυγής ενώπιον διοικητικού οργάνου το οποίο, από θεσμικής και λειτουργικής απόψεως, παρέχει τις ίδιες εγγυήσεις με εκείνες ενός δικαιοδοτικού οργάνου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 105, σ. 1.

Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-48/12)

(2012/C 80/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Hetsch, S. Petrova και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2008/50/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη, και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 33, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας;
- να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας, δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, στην καταβολή ημερησίας χρηματικής ποινής ύψους 71 521,38 ευρώ από την ημερομηνία δημοσιεύσεως της αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση, λόγω μη τηρήσεως της υποχρεώσεως κοινοποιήσεως των μέτρων μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη της οδηγίας 2008/50/ΕΚ·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προσάπτει στη Δημοκρατία της Πολωνίας ότι παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 33, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/50/ΕΚ.

Η οδηγία 2008/50/ΕΚ αποτελεί το κύριο νομικό μέτρο σε επίπεδο ΕΕ όσον αφορά την ατμοσφαιρική ρύπανση, αποσκοπεί δε στην προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας. Καθορίζει, μεταξύ άλλων προδιαγραφές και πρότυπα μετρήσεων και στόχους μειώσεως στην ατμόσφαιρα των αιωρούμενων σωματιδίων (ΑΣ), τα οποία είναι οι πιο επιβλαβείς ουσίες για την ανθρώπινη υγεία. Επιβάλλει στα κράτη μέλη να περιορίσουν τη συγκέντρωση σχετικά με την έκθεση στα ΑΣ σε 2,5 έως 20 μg/m³ το 2015. Επιπλέον, υποδεικνύει μια τιμή στόχο για τα ΑΣ 2,5, ύψους 25 μg/m³, που πρέπει να επιτευχθεί μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2010. Επιτάσσει επίσης στα κράτη μέλη να επιτύχουν την οριακή τιμή για τα ΑΣ 2,5 των 25 μg/m³ το 2015 (στάδιο 1), ενώ η τιμή αυτή πρέπει να είναι ίση με 20 μg/m³ κατά το στάδιο 2 (μέχρι το 2020). Ακόμη, η οδηγία 2008/50/ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη να καταστήσουν προσβάσιμες στο κοινό τις πληροφορίες περί της ποιότητας του αέρα και περί των άλλων μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει αυτής (άρθρο 26 επ.).

Σύμφωνα με το άρθρο 33, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/50/ΕΚ, η Δημοκρατία της Πολωνίας όφειλε να θεσπίσει την αναγκαία εθνική νομοθεσία προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία μέχρι τις 11 Ιουνίου 2010.

Η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν έχει εντάξει στην εθνική έννομη τάξη όλες τις αναγκαίες διατάξεις συναφώς και δεν τις έχει εφαρμόσει. Η κατάρτιση από το Υπουργείο Περιβάλλοντος κατευθυντήριων γραμμών σχετικών με ένα σχέδιο τροποποιητικού νόμου –νόμος περί προστασίας του περιβάλλοντος και άλλες νομοθετικού χαρακτήρα πράξεις– δεν συνιστά εκπλήρωση της υποχρέωσης που επιβάλλει το άρθρο 33, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/50/ΕΚ.

Η Επιτροπή έχει ενημερωθεί από τις πολωνικές αρχές μόνο σχετικά με μια μερική εφαρμογή των άρθρων 6, παράγραφος 1, και 23, της οδηγίας 2008/50/ΕΚ, με τη θέσπιση των άρθρων 13 και 15 του νόμου της 17ης Ιουλίου 2009, περί του συστήματος διαχείρισης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και άλλων ουσιών, τα οποία προβλέπουν τη δημιουργία συστήματος διαχείρισης των εκπομπών διοξειδίου του θείου (SO₂) και οξειδίων του αζώτου (NO), καθώς και την υποχρέωση καταρτίσεως εθνικού προγράμματος μείωσης των σχετικών εκπομπών.

(¹) EE L 152, σ. 1

Αναίρεση που άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2012 η Kendrion NV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-54/06, Kendrion κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-50/12 P)

(2012/C 80/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Kendrion NV (εκπρόσωποι: P. Glazener και T. Ottervanger, advocaten)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει εν όλω ή εν μέρει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με τους προβαλλόμενους λόγους αναίρεσεως,
- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, κατά το μέρος που αφορά την ανααιρεσείουσα,
- να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην ανααιρεσείουσα,
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί υπό το πρίσμα της αποφάσεως που θα εκδώσει το Δικαστήριο,

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Με τον **πρώτο λόγο αναίρεσεως**, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το δικαιο της Ένωσης και παρέδωσε αντιφατική και ελλιπή αιτιολογία στο μέτρο που έκρινε ότι η Επιτροπή εξέδωσε επαρκώς κατά νόμον τους λόγους για τους οποίους το πρόστιμο που επέβαλε στην Kendrion ήταν υψηλότερο από εκείνο της Fardem.
- 2) Με τον **δεύτερο λόγο αναίρεσεως**, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν η Επιτροπή δικαιολογημένα θεώρησε ότι η Kendrion ευθύνεται από κοινού και εις ολόκληρον με την πρώην θυγατρική της Fardem για την καταβολή του προστίμου που επιβλήθηκε στην τελευταία, ερμήνευσε εσφαλμένα το δικαιο της Ένωσης και υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαιο κατά τη συγκεκριμένη εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων, διαπράττοντας επομένως διαδικαστικές πλημμέλειες. Με την απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο κατένειμε εσφαλμένα το βάρος της απόδειξης, παραμόρφωσε προδήλως τα πραγματικά περιστατικά και προέβη σε προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων. Επιπλέον, με την απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο παρέδωσε ελλιπή αιτιολογία ενώ εξέτασε ανεπαρκώς τα επιχειρήματα που προέβαλε η Kendrion.
- 3) Με τον **τρίτο λόγο αναίρεσεως**, η ανααιρεσείουσα βάλλει κατά των σκέψεων της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως με την οποία το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε και απέρριψε τον δεύτερο, τον τέταρτο και τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε η Kendrion πρωτοδικώς. Κατά την τελευταία, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε σε εσφαλμένη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης κρίνοντας ότι στη μητρική εταιρία Kendrion, η οποία δεν εμπλεκόταν στην παράβαση, μπορεί να επιβληθεί χωριστό πρόστιμο, υψηλότερο από το επιβληθέν στη θυγατρική εταιρία Fardem, η οποία και διέπραξε την παράβαση. Επιπλέον, με την απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης ενώ παρέδωσε επίσης αντιφατική και ελλιπή αιτιολογία.
- 4) Με τον **τέταρτο λόγο αναίρεσεως**, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως αλυσιτελές το επιχειρήμα της Kendrion ότι η ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία είχε υπερβολική διάρκεια. Από την απόρριψη του επιχειρήματος αυτού συνάγεται ότι το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι δεν είναι αρμόδιο να αποφαίνεται επί πλημμελειών που διαπράττονται κατά τη διάρκεια της ενώπιόν του διαδικασίας. Ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο είναι αναρμόδιο να προβαίνει σε μείωση του προστίμου λόγω υπερβολικής διάρκειας της ενώπιόν του διαδικασίας, εν πάση περιπτώσει το Δικαστήριο οφείλει να αποφανθεί επί αυτού του σημαντικού για την ασφάλεια δικαίου ζητήματος και να αντλήσει τις αναγκαίες έννομες συνέπειες.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — EI du Pont de Nemours κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-76/08) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά του ελαστικού χλωροπρενίου — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Καθορισμός των τιμών — Κατανομή της αγοράς — Καταλογισμός της συνιστώσας παράβαση συμπεριφοράς — Κοινή επιχείρηση — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία)

(2012/C 80/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: EI du Pont de Nemours and Company (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες), DuPont Performance Elastomers LLC (Wilmington) και DuPont Performance Elastomers SA (Grand-Saconnex, Ελβετία) (εκπρόσωποι: J. Boyce και A. Lyle-Smythe, solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς X. Lewis και V. Bottka, στη συνέχεια V. Bottka και V. Di Bucci, και τέλος V. Bottka, S. Noë και A. Biolan)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως των άρθρων 1 και 2 της αποφάσεως C(2007) 5910 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2007, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.629 — ελαστικό χλωροπρενίου), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2008) 2974 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2008, καθόσον αφορούν την EI du Pont de Nemours and Company, και, αφετέρου, αίτημα μείωσης του ποσού του επιβληθέντος αλληλεγγύως στις προσφεύγουσες με την απόφαση αυτή προστίμου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τις EI du Pont de Nemours and Company, DuPont Performance Elastomers LLC και DuPont Performance Elastomers SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 116 της 9.5.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Dow Chemical κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-77/08) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά του ελαστικού χλωροπρενίου — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Καθορισμός των τιμών — Κατανομή της αγοράς — Καταλογισμός της συνιστώσας παράβαση συμπεριφοράς — Κοινή επιχείρηση — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία)

(2012/C 80/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Dow Chemical Company (Midland, Michigan, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: D. Schroeder και T. Graf, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς X. Lewis και V. Bottka, στη συνέχεια V. Bottka και V. Di Bucci, και τέλος V. Bottka, P. Van Nuffel και L. Malferrari)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2007) 5910 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.629 — ελαστικό χλωροπρενίου), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2008) 2974 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2008, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα, και, επικουρικώς, αίτημα μείωσης του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή προστίμου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την The Dow Chemical Company στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 116 της 9.5.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Denki Kagaku Kogyo και Denka Chemicals κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-83/08) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά του ελαστικού χλωροπρενίου — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Καθορισμός των τιμών — Κατανομή της αγοράς — Απόδειξη συμμετοχής στη σύμπραξη — Απόδειξη αποστασιοποίησης από τη σύμπραξη — Διάρκεια της παραβάσεως — Δικαιώματα άμυνας — Πρόσβαση στον φάκελο — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Μη αναδρομικότητα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Αρχή της αναλογικότητας — Ελαφρυντικές περιστάσεις)

(2012/C 80/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Denki Kagaku Kogyo Kabushiki Kaisha (Τόκιο, Ιαπωνία) και Denka Chemicals GmbH (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς G. van Gerven, T. Franchoo και D. Fessenko, στη συνέχεια T. Franchoo, B. Bär-Bouyssière και A. de Beauregard, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Noë και V. Bottka)

Αντικείμενο

Κυρίως, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2007) 5910 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.629 — ελαστικό χλωροπρενίου), στο μέτρο που αφορά τις προσφεύγουσες, και, επικουρικώς, μείωση του επιβληθέντος αλληλεγγύως στις προσφεύγουσες με την απόφαση αυτή προστίμου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Denki Kagaku Kogyo Kabushiki Kaisha και τη Denka Chemicals GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 107 της 26.4.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — skytron energy κατά ΓΕΕΑ (arraybox)

(Υπόθεση T-321/09) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος arraybox — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2012/C 80/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: skytron energy GmbH & Co. KG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. J. Omsels και C. Danziger, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schäffner)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Ιουνίου 2009 (υπόθεση R 1680/2008-1), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου arraybox ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την skytron energy GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 267 της 7.11.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Ελλάδα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-469/09) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Δαπάνες εξαιρούμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Τομείς μεταποιήσεως ντομάτας και αποθεματοποίησης ρυζιού — Βασικοί έλεγχοι — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου σχετικό με ορισμένα κοινοτικά καθεστώτα ενισχύσεων — Αρχή της αναλογικότητας)

(2012/C 80/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Κ. Χαλκιάς και Σ. Παπαϊωάννου)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi και A. Μαρκουλλή)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2009/721/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, περί εξαιρέσεως από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), Τμήμα «Εγγυήσεων», στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 257, σ. 28).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2012 — Hartmann-Lamboy κατά ΓΕΕΑ — Dirtyque (DYNIQUE)

(Υπόθεση T-305/10) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος DYNIQUE — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα DIRTYQUE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2012/C 80/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marlies Hartmann-Lamboy (Westerburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Loos, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικός A. Pohlmann, στη συνέχεια G. Schneider)

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Dirtyque SAS (Παρίσι, Γαλλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Μαΐου 2010 (υπόθεση R 1217/2009-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Dirtyque SAS και Marlies Hartmann-Lamboy.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Marlies Hartmann-Lamboy στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 288 της 23.10.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Goutier κατά ΓΕΕΑ — Euro Data (ARANTAX)

(Υπόθεση T-387/10) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού λεκτικού σήματος ARANTAX — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα ANTAX — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ουσιαστική χρήση του προγενεστέρου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009]

(2012/C 80/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Klaus Goutier (Φραγκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: E. Harpe, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: B. Schmidt)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Euro Data GmbH & Co. KG, Datenverarbeitungsdienst (Sarrebruck, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. Wagner, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Ιουλίου 2010 (υπόθεση R 126/2009-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Euro Data GmbH & Co. KG, Datenverarbeitungsdienst και Klaus Goutier.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Klaus Goutier στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2012 — Dosenbach-Ochsner κατά ΓΕΕΑ — Sisma (Παράσταση ορθογώνιου παραλληλόγραμμου με ελέφαντες)

(Υπόθεση T-424/10) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα που παριστάνει ένα ορθογώνιο παραλληλόγραμμο με ελέφαντες — Προγενέστερο εικονιστικό διεθνές σήμα και προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα που παριστάνουν έναν ελέφαντα, καθώς και προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα elephanten — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Διακριτικός χαρακτήρας των προγενέστερων σημάτων]

(2012/C 80/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport (Dietikon, Ελβετία) (εκπρόσωπος: O. Rauscher, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Manucci)

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Sisma SpA (Μάντουα, Ιταλία) (εκπρόσωπος: F. Caricato, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Ιουλίου 2010 (υπόθεση R 1638/2008-4), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport και Sisma SpA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 15ης Ιουλίου 2010 (υπόθεση R 1638/2008-4).
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει, πέραν των δικών του εξόδων, τα δικαστικά έξοδα της Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport.
- 3) Η Sisma SpA φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 317 της 20.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 — Almunia Textil κατά ΓΕΕΑ — FIBA-Europe (EuroBasket)

(Υπόθεση T-596/10) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος EuroBasket — Προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα Basket — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2012/C 80/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Almunia Textil, SA (La Almunia de Doña Godina, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. E. Astiz Suárez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: R. Manea)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: FIBA-Europe eV (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Hogh Holub, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Οκτωβρίου 2010 (υπόθεση R 280/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Almunia Textil, SA και FIBA-Europe eV.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Almunia Textil, SA, φέρει, εκτός από τα δικά της δικαστικά έξοδα, τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και της FIBA-Europe eV, συμπεριλαμβανομένων, όσον αφορά την FIBA-Europe eV, των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η FIBA-Europe eV για τους σκοπούς της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.

(¹) EE C 80 της 12.3.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2012 — Run2Day Franchise κατά ΓΕΕΑ — Runners Point (Run2)

(Υπόθεση T-64/11) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος Run2 — Προγενέστερα λεκτικά και εικονιστικά κοινοτικά σήματα RUN2DAY — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα Μπενελούξ RUN2DATE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος Συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2012/C 80/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Run2Day Franchise BV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: H. Koenraad, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Pohlmann)

Αντίδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Runners Point Warenhandels GmbH (Recklinghausen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Prange, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Νοεμβρίου 2010 (υπόθεση R 349/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Run2Day Franchise BV και Runners Point Warenhandels GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 11ης Νοεμβρίου 2010 (υπόθεση R 349/2010-1)
- 2) Το ΓΕΕΑ και η Runners Point Warenhandels GmbH φέρουν, εκτός από τα δικαστικά τους έξοδα, και εκείνα της Run2Day Franchise BV.

(¹) EE C 89 της 19.3.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2012 — Groupe Partouche κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-315/10) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Συγκεντρώσεις — Απόφαση περί κηρύξεως της συγκεντρώσεως συμβατής με την κοινή αγορά — Άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Απαράδεκτο)

(2012/C 80/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Groupe Partouche (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J.-J. Sebagn, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek και N. von Lingen)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: La française des jeux (Boulogne-Billancourt, Γαλλία) και Groupe Lucien Barrière (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: D. Théophile και P. Mèle, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 3333 της Επιτροπής, της 21ης Μαΐου 2010, με την οποία κηρύσσεται συμβατή προς την εσωτερική αγορά και τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) η συγκέντρωση επιχειρήσεων με σκοπό την απόκτηση εκ μέρους της Française des Jeux και του Groupe Lucien Barrière του από κοινού ελέγχου της επιχειρήσεως Newco (υπόθεση COMP/M.5786 — Française des jeux/Groupe Lucien Barrière/JV).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Groupe Partouche φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Française des jeux και ο Groupe Lucien Barrière.

(¹) ΕΕ C 274 της 9.10.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2012 — Henkel και Henkel France κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-607/11 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής περί αρνήσεως διαβιβάσεως εγγράφων σε εθνική αρχή αρμόδια για τον ανταγωνισμό — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Έλλειψη προσωρινού χαρακτήρα των ζητούμενων μέτρων — Απαράδεκτο)

(2012/C 80/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσες: Henkel AG & Co. KGaA (Ντύσελντορφ, Γερμανία) και Henkel France (Boulogne-Billancourt, Γαλλία) (εκπρόσωποι: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet και É. Paroche, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Khan και P. J. O. Van Nuffel)

Αντικείμενο

Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων σχετικών με την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Σεπτεμβρίου 2011 (υπόθεση COMP/39.579 — Απορρυπαντικά ευρείας καταναλώσεως— και υπόθεση 09/0007 F), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της αρμόδιας για τον ανταγωνισμό Αρχής της Γαλλίας, περί διαβιβάσεως, στο πλαίσιο της υποθέσεως 09/0007 F που αφορά τον τομέα των απορρυπαντικών στη Γαλλία, ορισμένων εγγράφων προσκομισθέντων στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/39.579

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2012 — Euris Consult κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-637/11 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσια σύμβαση παροχής υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Υπηρεσίες μεταφράσεως προς τη μαλτέζικη γλώσσα — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Διαδικασία γνωστοποιήσεως — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Απώλεια ευκαιρίας — Έλλειψη σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης — Έλλειψη επείγοντος)

(2012/C 80/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Euris Consult Ltd (Floriana, Μάλτα) (εκπρόσωπος: F. Moyses, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Darie και F. Poilvache)

Αντικείμενο

Αίτηση περί αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 18ης Οκτωβρίου 2011, που ελήφθη στο πλαίσιο διαγωνισμού (MT/2011/EU) για την παροχή υπηρεσιών μεταφράσεως προς τη μαλτέζικη γλώσσα (ΕΕ 2011/S 56-090372), με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της αιτούσας.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2011 — TV2/Danmark κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-674/11)

(2012/C 80/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: TV2/Danmark (Odense, Δανία) (εκπρόσωπος: O. Koktvedgaard)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Απριλίου 2011 σχετικά με τα μέτρα που εφάρμοσε η Δανία υπέρ της TV2/Danmark (C 2/2003), στο μέτρο που διαπιστώνει ότι τα εξεταζόμενα μέτρα συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, της ΣΛΕΕ (αιτιολογικές σκέψεις 101 και 153 και πρώτη σκέψη του συμπεράσματος της απόφασης).
- Επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Απριλίου 2011 σχετικά με τα μέτρα που εφάρμοσε η Δανία υπέρ της TV2/Danmark (C 2/2003), στο μέτρο που διαπιστώνει:
 - ότι τα εξεταζόμενα μέτρα συνιστούν νέα ενίσχυση η οποία, επομένως, έπρεπε να έχει κοινοποιηθεί (αιτιολογική σκέψη 154 και πρώτη σκέψη του συμπεράσματος της απόφασης),
 - ότι τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη τα οποία, κατά τα έτη 1997-2002, μεταβιβάστηκαν στους περιφερειακούς σταθμούς μέσω του TV2, συνιστούσαν κρατική ενίσχυση υπέρ του TV2 (αιτιολογική σκέψη 194 της απόφασης), και
 - ότι τα έσοδα από τις διαφημίσεις τα οποία, το 1995 και το 1996 και κατά την εκκαθάριση του ταμείου του TV2 το 1997, μεταβιβάστηκαν από το ταμείο του TV2 στο TV2, συνιστούσαν κρατική ενίσχυση υπέρ του TV2 (αιτιολογικές σκέψεις 90, 92, 193 και 195, με τον Πίνακα 1).

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, της ΣΛΕΕ, το άρθρο 14 της ΣΛΕΕ και το πρωτόκολλο του Άμστερνταμ. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει:

- ότι δεν έλαβε κρατική ενίσχυση, καθόσον τα εξεταζόμενα μέτρα δεν ελήφθησαν υπέρ της TV2/Danmark κατά την έννοια του άρθρου 107 της ΣΛΕΕ, αλλά αποτελούσαν απλώς αντιστάθμιση για τις δημόσιες υπηρεσίες που παρείχε η TV2/Danmark. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν εφάρμοσε τους όρους της απόφασης Altmark σύμφωνα με το πνεύμα και τον σκοπό τους και διαπίστωσε, εσφαλμένα, ότι δεν πληρούνται ο δεύτερος και ο τέταρτος της απόφασης Altmark,
- ότι η φερόμενη ενίσχυση υπέρ της TV2/Danmark υπό τη μορφή ραδιοτηλεοπτικών τελών και απαλλαγών από τον φόρο επιχειρήσεων δεν αποτελούσε νέα ενίσχυση κατά την έννοια του κανονισμού 659/1999 ⁽¹⁾, δεδομένου ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις ίσχυαν πριν από την προσχώρηση της Δανίας στην ΕΕ,
- ότι τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη που μεταβιβάστηκαν στους περιφερειακούς σταθμούς μέσω του TV2/Danmark το διάστημα 1997 έως 2002 δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως κρατική ενίσχυση προς την TV2/Danmark, εφόσον η TV2/Danmark δεν ήταν δικαιούχος των κεφαλαίων αυτών, και

- ότι τα κεφάλαια που μεταβιβάστηκαν από τον TV2 Reklame A/S μέσω του Ταμείου TV2 στην TV2/Danmark, τα οποία προέρχονται από την πώληση διαφημίσεων, δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση, εφόσον αυτά ήταν πληρωμή προς την TV2/Danmark για τη μετάδοση διαφήμισης στον ραδιοτηλεοπτικό σταθμό TV2/Danmark.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του [άρθρου 108 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 1999 L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2012 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-1/12)

(2012/C 80/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues και J. Gstalter)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2011) 7808 τελικό, της 24ης Οκτωβρίου 2011, με την οποία η Επιτροπή έκρινε μη συμβατές με την κοινή αγορά ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση τις οποίες προετίθεντο να χορηγήσουν οι γαλλικές αρχές στη SeaFrance SA, με τη μορφή αυξήσεως κεφαλαίου και δανείων τα οποία θα χορηγούσε η SNCF στη SeaFrance.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παρερμηνεία της έννοιας της κρατικής ενισχύσεως, κατά το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι ο σόφρων χαρακτήρας των δύο δανείων που σχεδίαζε να χορηγήσει η SNCF έπρεπε να εκτιμηθεί από κοινού με την ενίσχυση για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση. Ο λόγος αυτός ακυρώσεως αποτελείται από δύο σκέλη, τα οποία στηρίζονται:

- αφενός, στο ότι η Επιτροπή ερμήνευσε πεπλανημένα την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-11/95, BP Chemicals κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II 3235, και

- αφετέρου, επικουρικώς, στο ότι η Επιτροπή εφήρμοσε πεπλανημένα την εν λόγω απόφαση του Πρωτοδικείου.
- 2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παρερμηνεία της έννοιας της κρατικής ενισχύσεως, κατά το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή έκρινε, ως εκ του περισσού, ότι οι γαλλικές αρχές δεν απέδειξαν ότι, εξεταζόμενα χωριστά, τα δύο δάνεια που σχεδίαζε να χορηγήσει η SNCF θα χορηγούνταν με επιτόκιο της αγοράς. Ο λόγος αυτός αποτελείται από δύο σκέλη τα οποία στηρίζονται:
- αφενός, στο ότι κακώς απέκλεισε η Επιτροπή την εφαρμογή της από 19 Ιανουαρίου 2008 ανακοινώσεώς της, σχετικά με την αναθεώρηση της μεθόδου καθορισμού των επιτοκίων αναφοράς και προεξόφλησης⁽¹⁾, στην περίπτωση των δύο επίμαχων δανείων και
- αφετέρου, στο ότι κακώς έκρινε η Επιτροπή ότι, για να είναι σύμφωνο με την αγορά, το επιτόκιο των επίμαχων δανείων έπρεπε να ανέρχεται στο 14 % περίπου.
- 3) Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από νομική και πραγματική πλάνη, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι η ενίσχυση για την αναδιάρθρωση δεν είναι συμβατή με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενο με γνώμονα τις κατευθυντήριες γραμμές περί ενισχύσεων για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση.
- 4) Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 345 ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει ότι οι Συνθήκες δεν προδικάζουν με κανένα τρόπο το καθεστώς της ιδιοκτησίας στα κράτη μέλη.
- σχετικά με τις εισφορές υπέρ του INTERBEV, C(2011) 4923 τελικό, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον, αφενός, χαρακτηρίζονται ως κρατικές ενισχύσεις οι δράσεις του INTERBEV μεταξύ των ετών 1996 και 2004 στους τομείς της διαφημίσεως, της προωθήσεως, της τεχνικής συνδρομής καθώς και της έρευνας και της ανάπτυξης και, αφετέρου, χαρακτηρίζονται ως κρατικοί πόροι που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα των προαναφερθέντων μέτρων κρατικής ενισχύσεως οι επιπλέον προαιρετικές εισφορές που προορίζονταν για τη χρηματοδότηση των εν λόγω δράσεων·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 13ης Ιουλίου 2011, κρατική ενίσχυση SA.14974 (C 46/2003) — Γαλλία — σχετικά με τις εισφορές υπέρ του INTERBEV, C(2011) 4923 τελικό, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον καλούνται τα εθνικά δικαιοδοτικά όργανα να λάβουν μέτρα για την επιστροφή των επιπλέον προαιρετικών εισφορών (προσβαλλόμενη απόφαση, αιτιολογικές σκέψεις 201 και 202)·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αφορά την ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως με βάση το άρθρο 296 ΣΛΕΕ και, ειδικότερα, υπό το πρίσμα των προϋποθέσεων σχετικά με i) τη χορήγηση οικονομικού πλεονεκτήματος στους κτηνοτροφικούς κλάδους των βοοειδών και των αιγοπροβάτων, ii) την κρατική πρωτοβουλία όσον αφορά τις δράσεις της προσφεύγουσας, iii) τη νόθευση του ανταγωνισμού και τον επηρεασμό του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών και iv) τον αναγκαίο σύνδεσμο μεταξύ των δράσεων της προσφεύγουσας και των επιπλέον προαιρετικών εισφορών, επίσης γνωστών ως προαιρετικών εισφορών υποχρεωτικού περιεχομένου, οι οποίες καταβλήθηκαν μεταξύ των ετών 1996 και 2004.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αφορά την παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον οι δράσεις της προσφεύγουσας μεταξύ των ετών 1996 και 2004:

— δεν μπορούν να λογιστούν ως δράσεις του κράτους ενώ οι επιπλέον προαιρετικές εισφορές από τις οποίες χρηματοδοτήθηκαν οι δράσεις αυτές δεν συνιστούν κρατικούς πόρους και ουδόλως μπορούν να λογιστούν ως πόροι του γαλλικού Δημοσίου,

— δεν συνιστούν οικονομικό πλεονέκτημα που χορηγήθηκε σε έναν ή περισσότερους δικαιούχους,

— δεν επηρεάζουν, έστω και δυνητικά, τον ανταγωνισμό και τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

⁽¹⁾ EE C 14, σ. 6.

Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2012 — Interbev κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-18/12)

(2012/C 80/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes (Interbev) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Morrier και A. Bouviala, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 13ης Ιουλίου 2011, κρατική ενίσχυση SA.14974 (C 46/2003) — Γαλλία

- 3) Ο τρίτος, επικουρικός προβαλλόμενος, λόγος αφορά την πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την ύπαρξη του αναγκαίου αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ των επιπλέον προαιρετικών εισφορών και των δράσεων της προσφεύγουσας.
- 4) Ο τέταρτος, όλως επικουρικός προβαλλόμενος, λόγος αφορά την πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα μέτρα που πρέπει να λάβουν τα εθνικά δικαιοδοτικά όργανα λόγω της μη τηρήσεως της υποχρέωσης κοινοποιήσεως στην Επιτροπή του μηχανισμού των επιπλέον προαιρετικών εισφορών. Στην αιτιολογική σκέψη 202 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή προτρέπει τα μεν εθνικά δικαιοδοτικά όργανα να διατάξουν την επιστροφή των επιπλέον προαιρετικών εισφορών και να ακυρώσουν τα μέτρα ενισχύσεως, τους δε ενδιαφερομένους να προσφύγουν ενώπιον της εθνικής δικαιοσύνης στην περίπτωση που τα εθνικά δικαιοδοτικά όργανα δεν υποχρεούνται να διατάξουν την επιστροφή των ενισχύσεων και των επιπλέον προαιρετικών εισφορών λόγω του μη ενδεδειγμένου χαρακτήρα και της πρακτικής αδυναμίας πραγματοποίησεως της επιστροφής αυτής.

Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2012 — Fomanu κατά ΓΕΕΑ (Qualität hat Zukunft)

(Υπόθεση T-22/12)

(2012/C 80/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fomanu AG (Neustadt a.d. Waldnaab, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Raible, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 27ης Οκτωβρίου 2011 στην υπόθεση R 1518/2011-1·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα τόσο της διαδικασίας προσφυγής ενώπιόν του όσο και της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Qualität hat Zukunft», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16 και 40

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθώς το επίμαχο σήμα διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα.

Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2012 — PT Musim Mas κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-26/12)

(2012/C 80/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Ινδονησία) (εκπρόσωπος: D. Luff, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1138/2011 του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική εισπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων λιπαρών αλκοολών και των μειγμάτων τους καταγωγής Ινδίας, Ινδονησίας και Μαλαισίας (ΕΕ L 293, 11.11.2011, σ. 1) (στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), κατά το μέτρο που έχει εφαρμογή στην προσφεύγουσα,

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1) Πρώτος λόγος

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία να εξετάσει τα άρθρα 1 και 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού και τη συμβατότητά τους με τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (1) (στο εξής: βασικός κανονισμός) και με τις γενικές αρχές του ευρωπαϊκού δικαίου.

2) Δεύτερος λόγος

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο ι), του βασικού κανονισμού, καθόσον:

- a) ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών καθόσον δεν δέχθηκε ότι η προσφεύγουσα και οι συνδεδεμένες θυγατρικές εταιρίες της πωλήσεων στη Σιγκαπούρη συνιστούσαν «ενιαία οικονομική οντότητα». Κατά τη διάρκεια της έρευνάς της, η Επιτροπή αγνόησε σκόπιμα τα πραγματικά στοιχεία που η προσφεύγουσα προέβαλε όσον αφορά τις συνδεδεμένες εταιρίες·

β) το Συμβούλιο δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο ι), του βασικού κανονισμού. Επίσης το Συμβούλιο ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο ι), του βασικού κανονισμού καθόσον, προβαίνοντας σε κακή και εσφαλμένη ερμηνεία των πραγματικών στοιχείων, έκρινε ότι οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο ι), του βασικού κανονισμού πληρούνταν. Το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη τα πραγματικά στοιχεία που η προσφεύγουσα επικαλέστηκε και η Επιτροπή εξέτασε, αν και δεν τα αντέκρουσε σε κανένα στάδιο της διαδικασίας έρευνας.

3) Τρίτος λόγος

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, καθόσον:

α) δεν προέβη σε ορθή σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής. Το Συμβούλιο δεν τόνισε επαρκώς τους διαφορετικούς παράγοντες που επηρεάζουν τις τιμές και τη δυνατότητα σύγκρισης των τιμών. Μη λαμβάνοντας υπόψη την πάγια νομολογία, το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι, αν οι καταβληθείσες προμήθειες δεν αποτελούσαν αντικείμενο προσαρμογής, θα υφίστατο ασυμμετρία μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής. Το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που η προσφεύγουσα παρέσχε στο πλαίσιο του ερωτηματολογίου και κατά τις επιτόπιες επισκέψεις, από τα οποία προέκυπτε ότι η ICOF S ασχολείται επίσης με εγχώριες πωλήσεις. Το Συμβούλιο δεν εξέθεσε επαρκώς τους λόγους για τους οποίους δεν έλαβε υπόψη αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία και πληροφορίες. Με τον τρόπο αυτό, το Συμβούλιο ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων. Δεν αιτιολόγησε επαρκώς την ανάγκη προσαρμογής, γεγονός που είχε ως συνέπεια διάκριση σε βάρος της προσφεύγουσας,

β) το Συμβούλιο δεν απέφυγε διπλή προσαρμογή κατά την αφαίρεση των κερδών από την τιμή εξαγωγής. Το Συμβούλιο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, αφαίρεσε ένα πρώτο υποθετικό ποσοστό 5 % για κέρδη της ICOF E και, εν συνεχεία, ένα δεύτερο υποθετικό ποσοστό 5 % για κέρδη της ICOF S, με συνέπεια τη συνολική αφαίρεση ενός δυσανάλογα υψηλού υποθετικού ποσοστού 10 % για εντός ομίλου πωλήσεις. Τούτο είναι προφανώς αντίθετο προς τα στοιχεία και την πρακτική που χαρακτηρίζουν αυτής της μορφής επιχειρηματικές δραστηριότητες. Η Επιτροπή, ως αρμόδια για την έρευνα αρχή, όφειλε να το γνωρίζει. Επομένως, το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των στοιχείων που αναφέρονται στα εντός του ομίλου κέρδη και προέβη σε εσφαλμένη, μη εύλογη και εισάγουσα διακρίσεις εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.

4) Τέταρτος λόγος

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παραβίασε, κατά την εκτίμηση της καταστάσεώς της, την αρχή της χρηστής διοικήσεως. Το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη πληροφορίες, αποδεικτικά στοιχεία και επιχειρήματα τα οποία

υποβλήθηκαν ενώπιον της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της έρευνας. Αντιθέτως, στηρίχθηκε σε επίσημα τιμολόγια, καταβληθείσες προμήθειες και συμβάσεις αποκομμένες από το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται προκειμένου να αυξήσει τεχνητά τα περιθώρια ντάμπινγκ της προσφεύγουσας. Η Επιτροπή και το Συμβούλιο όφειλαν να έχουν επιδείξει μεγαλύτερη επιμέλεια και να έχουν προβεί σε διεξοδικότερη ανάλυση πριν καταλήξουν σε συμπεράσματα.

5) Πέμπτος λόγος

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατά παράβαση των αρχών της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Το Συμβούλιο, προβαίνοντας σε προσαρμογή της τιμής εξαγωγής της προσφεύγουσας, προκάλεσε ασυμμετρία μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας, δεδομένου ότι έλαβε υπόψη μόνον την εταιρική μορφή και το φορολογικό καθεστώς της προσφεύγουσας. Για τον ίδιο λόγο, η προσφεύγουσα υπέστη ζημία από τη διπλή αφαίρεση ενός υποθετικού περιθωρίου κέρδους. Αμφότερες οι περιστάσεις αυτές εισάγουν διάκριση σε βάρος της προσφεύγουσας σε σχέση με άλλες εταιρίες που αποτέλεσαν αντικείμενο έρευνας και οι οποίες επιβαρύνονται με παρόμοιες δαπάνες που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο προσαρμογών.

(¹) ΕΕ L 343, 22.12.2009, σ. 51

Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2012 — Bauer κατά ΓΕΕΑ — BenQ Materials (Daxon)

(Υπόθεση T-29/12)

(2012/C 80/39)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Erika Bauer (Schaufling, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Merz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: BenQ Materials Corp. (Gueishan Taoyuan, Ταϊβάν)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει εν όλω την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 9ης Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση R 2191/2010-2·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: BenQ Materials Corp

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Daxon» για προϊόντα των κλάσεων 3, 5 και 10

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «DALTON» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 5, 18, 25, 35, 41 και 44

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.

Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2012 — Piotrowski κατά ΓΕΕΑ (MEDIGYM)

(Υπόθεση T-33/12)

(2012/C 80/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Elke Piotrowski (Viernheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Albrecht, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 18ης Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση R 734/2011-4·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «MEDIGYM» για προϊόντα της κλάσεως 10

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον η απόφαση του τμήματος προσφυγών στηρίζεται σε αιτιολογία επί της οποίας δεν μπόρεσε να λάβει θέση η προσφεύγουσα, καθώς και παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το αίτημα προστασίας του οικείου κοινοτικού σήματος βάσει του άρθρου 154, παράγραφος 3, και του άρθρου 37, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου δεν έγινε δεκτό παρά το γεγονός ότι η καταχώριση του σήματος αυτού δεν αποκλείεται ούτε με βάση το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', ούτε με βάση το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2012 — Herbacin cosmetic κατά ΓΕΕΑ — Laboratoire Garnier (HERBA SHINE)

(Υπόθεση T-34/12)

(2012/C 80/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Herbacin cosmetic GmbH (Wutha-Farnroda, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Eberhardt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Laboratoire Garnier et Cie. (Παρίσι, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγής Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 22ας Νοεμβρίου 2011 στη διαδικασία R 2255/2010-1, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Laboratoire Garnier et Cie.ror

Σήμα προς καταχώριση: λεκτικό σήμα «HERBA SHINE» για προϊόντα της κλάσεως 3

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: εθνικό και κοινοτικό λεκτικό σήμα «HERBACIN» και διεθνής καταχώριση «HERBACIN», για προϊόντα της κλάσεως 3

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: αποδοχή της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 42, παράγραφος 2, πρώτη φράση, του κανονισμού 207/2009, καθόσον, κατά την έκδοση της πρωτόδικης αποφάσεως επί της ανακοπής η αιτούσα δεν υπέβαλε κανένα έγκυρο αίτημα προσκομίσεως στοιχείων αποδεικτικών της χρήσεως του σήματος, παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, καθόσον το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, παραλείποντας να συνεκτιμήσει τον μεγάλο αριθμό εξαγωγών που πραγματοποιήθηκαν υπό το αντιτάξιμο σήμα «HERBACIN» καθώς και παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 207/2009, καθόσον το τμήμα προσφυγών αξιολόγησε κατά τρόπο εσφαλμένο τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν όσον αφορά τους καταναλωτές στο έδαφος της Κοινότητας.

Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2012 — Athens Resort Casino κατά Ευρωπαϊκής Έπιτροπής

(Υπόθεση T-36/12)

(2012/C 80/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Athens Resort Casino ΑΕ Συμμετοχών (Μαρούσι, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: N. Niejahr, Q. Azau, Φ. Σπυρόπουλος, I. Δρυλλεράκης και Κ. Σπυρόπουλος, δικηγόροι, και F. Carlin, barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Έπιτροπή

Αιτήματα των διαδίκων

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Έπιτροπής 2011/716/ΕΕ, της 24ης Μαΐου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 16/10 (πρώην NN 22/10, πρώην CP 318/09) που χορήγησε η Ελλάδα υπέρ ορισμένων ελληνικών καζίνο (ΕΕ L 285, σ. 25) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), ή
- επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα, ή
- όλως επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που διατάσσει την επιστροφή ποσών εκ μέρους της προσφεύγουσας και
- να καταδικάσει την καθής τόσο στα δικά της δικαστικά έξοδα, όσο και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της υπό κρίση διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση εκ μέρους της καθής του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ κατά τον χαρακτηρισμό του επίδικου μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως, στο μέτρο που:
 - α) επισήμανε ότι η προσφεύγουσα απέλαυε οικονομικού πλεονεκτήματος υπό μορφήν «φορολογικής διακριτικής μεταχειρίσεως», ύψους 7,20 ευρώ ανά εισιτήριο,
 - β) διαπίστωσε ότι το επίδικο μέτρο συνεπαγόταν απώλειες εσόδων για το Δημόσιο,
 - γ) έκρινε ότι το επίδικο μέτρο ήταν επιλεκτικό και ευνοούσε την προσφεύγουσα, και
 - δ) κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το επίδικο μέτρο νόθευε τον ανταγωνισμό και έθιγε το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ εκ μέρους της καθής, στο μέτρο που δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της ούτως ώστε να την καταστήσει απολύτως σαφή για την προσφεύγουσα και να παράσχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να εκτιμήσει τους λόγους για τους οποίους η Έπιτροπή εκτιμά ότι η αναίρεσής της απέλαυε επιλεκτικού πλεονεκτήματος και ότι ένα τέτοιο πλεονέκτημα συνεπαγόταν απώλειες εσόδων για το Δημόσιο και ήταν ικανό να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να θίξει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

3) Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, απαιτώντας από την προσφεύγουσα να επιστρέψει τις ενισχύσεις, παραβαίνει:

- α) το άρθρο 14, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, που προβλέπει ότι η ανάκτηση της ενισχύσεως πρέπει να είναι σχετική με τη ληφθείσα από τον δικαιούχο ενίσχυση, στο μέτρο που η καθής δεν καθόρισε ορθώς, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το ποσό της ενισχύσεως το οποίο ενδεχομένως έλαβε η προσφεύγουσα,
- β) το άρθρο 14, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, στο μέτρο που, εν προκειμένω, η ανάκτηση της ενισχύσεως παραβιάζει τις γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήτοι την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, την αρχή της ασφάλειας δικαίου και την αρχή της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2012 — Hamcho και Hamcho International κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-43/12)

(2012/C 80/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Mohamad Hamcho (Δαμασκός, Συρία) και Hamcho International (Δαμασκός) (Εκπρόσωπος: M. Ponsard, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να εκδικαστεί η υπό κρίση προσφυγή με ταχεία διαδικασία·

— να ακυρώσει τις κατωτέρω πράξεις, καθόσον αυτές αφορούν τους προσφεύγοντες:

— την απόφαση 2011/273/ΚΕΠΠΑ, όπως αυτή συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μέχρι σήμερα, περιλαμβανομένων και όλων των αποφάσεων που μνημονεύονται στο κεφάλαιο 17 του δικογράφου της προσφυγής·

— τον κανονισμό 442/2011, όπως αυτός συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μέχρι σήμερα, περιλαμβανομένων και όλων των κανονισμών που μνημονεύονται στο κεφάλαιο 18 του δικογράφου της προσφυγής·

— την απόφαση 2011/782/ΚΕΠΠΑ, όπως αυτή συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μέχρι σήμερα, ιδίως με την εκτελεστική απόφαση 2012/37/ΚΕΠΠΑ, που μνημονεύεται στο κεφάλαιο 19 του δικογράφου της προσφυγής·

— τον κανονισμό 36/2012, όπως αυτός συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μέχρι σήμερα, ιδίως από τον εκτελεστικό κανονισμό 55/2012, που μνημονεύεται στο κεφάλαιο 20 του δικογράφου της προσφυγής.

— Να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου που περιλαμβάνεται στην ανακοίνωσή του της 21ης Δεκεμβρίου 2011 που απευθύνεται στους προσφεύγοντες, στο μέτρο που διατηρεί την εγγραφή τους στους επίδικους καταλόγους·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως που είναι ουσιαστικά ταυτόσημοι ή παρεμφερείς με τους προβληθέντες στο πλαίσιο της υποθέσεως, T-653/11, Jaber κατά Συμβουλίου.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Φεβρουαρίου 2012 — Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-337/09) ⁽¹⁾

(2012/C 80/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 256 της 24.10.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2012 — Ghost Brand κατά ΓΕΕΑ — Procter & Gamble International Operations (GHOST)

(Υπόθεση T-298/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 238 της 13.8.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2012 — Otto κατά ΓΕΕΑ — Nalsani (TOTTO)

(Υπόθεση T-300/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 238 της 13.8.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2012 — Stichting Greenpeace Nederland και PAN Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-362/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 252 της 27.8.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Ιανουαρίου 2012 — Symfiliosi κατά Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-397/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 282 της 24.9.2011.

2012/C 80/33	Υπόθεση T-637/11 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2012 — Euris Consult κατά Κοινοβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσια σύμβαση παροχής υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Υπηρεσίες μεταφράσεως προς τη μαλτέζικη γλώσσα — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Διαδικασία γνωστοποίησης — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Απώλεια ευκαιρίας — Έλλειψη σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης — Έλλειψη επείγοντος)	19
2012/C 80/34	Υπόθεση T-674/11: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2011 — TV2/Danmark κατά Επιτροπής	19
2012/C 80/35	Υπόθεση T-1/12: Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2012 — Γαλλία κατά Επιτροπής	20
2012/C 80/36	Υπόθεση T-18/12: Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2012 — Interben κατά Επιτροπής	21
2012/C 80/37	Υπόθεση T-22/12: Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2012 — Fomanu κατά ΓΕΕΑ (Qualität hat Zukunft)	22
2012/C 80/38	Υπόθεση T-26/12: Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2012 — PT Musim Mas κατά Συμβουλίου	22
2012/C 80/39	Υπόθεση T-29/12: Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2012 — Bauer κατά ΓΕΕΑ — BenQ Materials (Daxon)	23
2012/C 80/40	Υπόθεση T-33/12: Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2012 — Piotrowski κατά ΓΕΕΑ (MEDIGYM)	24
2012/C 80/41	Υπόθεση T-34/12: Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2012 — Herbacin cosmetic κατά ΓΕΕΑ — Laboratoire Garnier (HERBA SHINE)	24
2012/C 80/42	Υπόθεση T-36/12: Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2012 — Athens Resort Casino κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	25
2012/C 80/43	Υπόθεση T-43/12: Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2012 — Hamcho και Hamcho International κατά Συμβουλίου	25
2012/C 80/44	Υπόθεση T-337/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Φεβρουαρίου 2012 — Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia κατά Επιτροπής	26
2012/C 80/45	Υπόθεση T-298/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2012 — Ghost Brand κατά ΓΕΕΑ — Procter & Gamble International Operations (GHOST)	26
2012/C 80/46	Υπόθεση T-300/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2012 — Otto κατά ΓΕΕΑ — Nalsani (TOTTO)	26
2012/C 80/47	Υπόθεση T-362/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2012 — Stichting Greenpeace Nederland και PAN Europe κατά Επιτροπής	26
2012/C 80/48	Υπόθεση T-397/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Ιανουαρίου 2012 — Symfiliosi κατά Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης	26

Τιμή συνδρομής 2012 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 310 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	840 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

